

Gücün Kontrolü

Mehdi Hoşhal

**Yayınlayan:
İran Halkın Mücahitleri
Örgütü'nden
Ayrılan Bir Grup**

İÇİNDEKİLER

Giriş	3
Eğitim ve Hedef	5
Aile	28
ÇOCUKLARIN YOK EDİLMESİ	35
Boşanma	42
Cinsiyet Çelişkisi	44
Örgüt İçi Baskılar	69
Fişlemek	70
ÖRGÜTTEN AYRILANLAR	78
Gelecek	86

Giriş

Örgüt kendi teşkilatı içinde bile kendi güçlerinin okul okuyan çocuklarını genç yaşlarda ilk önce onları sıradan işlerde çalıştırıyordu. Bir müddet sonra kendi ilişkilerinde onları rütbe ile tanıştırıyordu. Çocukların çoğu etki altında kalarak gençlik çağına daha ermeden askeri üniforma giyiyor ve Recevi güçlerinin safında düşman aleyhine savaşıyordu.

Örgüt kendi taraftarlarına taşıdığı ideallerini aşılmalı, onlar için bir hedef tayin etmeli, güçlendirmeli bozulmamaları için her türlü önlemi alarak onları korunmaya çalışmalıdır. Böylece düşmanla savaşta taraftarlarının enerjisinden en üst düzeyde istifade edebilmelidir. Halbuki örgüt daha ilk adımda taraftarlarının aile bağlarını keserek onları yuvasından uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Zira kendi akıllarınca ailevi ilişkiler taraftarları savaşmaktan ve teşkilattan soğutmaktadır. Neticede onlara göre aile insanı savaşma noktasında zayıf düşüren bir etkidir. Onlara göre eşini ve çocuklarını bırakıp tek başına örgüte girenlerin ideolojik bir üstünlüğü vardır. Bunlar güçlü insanlar olarak taktim edilir. Dolayısıyla ailevi bağlılığı ve duygusal ilişkileri olan fertler zayıf güç olarak değerlendirilir.

Çünkü bu duygular aile sayesinde baki kalır ve örgüt içinde insan için problemler çıkarır. Ama insan bütün bu ailevi bağlara rağmen teşkilat için çalışan insanlar saygıyla karşılanır. Bu durumda ailede ferdin

kontrol görevini yerine getirir ve teşkilat işleri daha çok fertleri üzerinde gerçekleşir.

Ailesinin bereketiyle savaşa ve mücadeleye kayan insanlar genelde tebliğat ve çeşitli cazibelerle örgüte girmekte ve asil bir güç haline girmektedirler. Ama güçlerin çoğu daha kompleks metodlarla avlanmakta ve onlara örgüt içinde savaş hedefleri aşılacaktır. O halde güçler teşkilata girmekte ve karşılaştığı yasama şekilleri tümüyle farklılık göstermektedir. Örgüt yaptığı işlerin tecrübesiyle daha örgüte girmemiş kimselere yumuşaklık ve duygusallıkla davranılmaktadır.

Ama örgüte girdikten sonra etrafına duvarlar örülmekte ve geriye dönüş yolları kapatılmaktadır. Fertler için teşkilatlara girmekten başka bir çıkar yol da yoktur. Örgüt içinde boşanma konusunda da örgüt üyeleri selahiyet ve vefadarlıklarını isbat etmek için eşlerine ihanet etmeli ve onlara eziyet etmelidir. Humeyni de kendi zindanlarında aynı stratejiyi takip ettiriyordu. Onlara tövbelerinin kabulü için savaşçı arkadaşlarını öldürmelerini ve işkence etmelerini söylüyorlardı.

Eğitim ve Hedef

Çocuklara da ideolojik eğitim veriliyor ve videolar seyrettiriliyordu. Çocuklarda aldıkları eğitim neticesinde tüm hayatlarını örgüte adanmaları gerektiğini öğrenmişlerdi. Çünkü örgüte göre çocukların gelişmesi onların örgüte girmesiyle mümkündü. Çocuklara burada verilen eğitimle örgüt için fedakarca çalışması gerektiği öğretiliyor ve küçük yaşta yettirilmeye çalışılıyordu.

Bu çocuklar aynı zamanda derslerini de okumak zorundaydı. Çocuklar örgüt cazibesine kapıldıktan sonra da belli bir aşamanın akabinde bu defa da örgütte yükselme ve derece alma aşkıyla yanıp tutuşuyordu. Bu yarı uzman genç derslerinden önce örgüt aşkıyla gece gündüz demeden çalışmalı ve diğerlerinden öne geçmeliydi.

İran'ın dindar yapısından veya batının aşırı materyalist görüntüsünden rahatsız olanlar bu teşkilata girince yeni bir çekişilik ortamında kendilerini oldukça küçük ve değersiz görmekte-dirler. Askeri üniformalar disiplin ve gelişmiş silahlar özellikle kadınları örgütte tutan en büyük etkenlerden sayılmaktadır. Bu ilk aşamada dini, siyasi ve devrimci görüşler gericilik sayılmakta ve düzeltilmektedir. Yeni inaçlarında her yerde rehber olmalıdır. Yeni üye savaşçı arkadaşlarının bağnazlığı karşısında geriye atması muhtemel her adım ve bakışı çirkin saymaktadır.

Örgüte üye olanlar şehit sayesinde cezb olmakta ve de şehit vasıtasıyla kontrol edilmektedir. Ona hedef veren tek şey şehittir. Örgüt insanları karargahlara almadan önce şehit mezarlıklarını ziyaret ettirmektedir. 1990 yılında İstanbul'da örgütten koptuğum bir anda komutan bana şöyle diyordu: "biz senin bizim tabutumuzda şehit olmanı istiyoruz. Orada dahi ölsen sen bizdensin."Örgüt şehite büyük bir gereksinim duymaktadır. Öldürülen sıradan bir insanı dahi kendi defterine kaydetmektedir. İlginçtir ki örgütün lideri Recevi de şehiti kendinden saymakta ve dökülen kanların düşman karşısında durup savaşılabilmesi için kendisini büyüttüğünü ve temizlediğini iddia etmektedir. Bu yüzden de örgüt lideri Recevi kendisinin bir fert olmadığını, bir değer ve ideal olduğunu ifade etmektedir.

Ama eskiden böyle bir şey yoktu. Kendi liderinin temizlenmesi için kendini feda eden devrimciler sözkonusu değildi. İnsanlar daha çok halk ve vatan için savaşıyordu.

Hiç kimse liderini büyötmek için kan vermiyordu. Çünkü bu çok tehlikeli bir oyundu. Başkalarının kanları sayesinde büyüyen bir rehber günün birinde kendini düşmanlarına satacak olursa uğruna dökülen bu kanlarda satılmış olacaktı.

Eskiden devrimciler böyle bir riske girmiyordu. Kanlarını ve canlarını halkına adıyordu. Çünkü halk, asla sapmaz ve kendini düşmanlarına satmaz. Ama ne yazıkki önderlerin çoğu kendini satmıştır. Halk

kendine yapılan bütün zorbalık ve zulumlere rağmen milli değerlerini sürekli korumuştur. Dolayısıyla halkın özgürlüğü için dökülen kanlarda sonsuza dek korunmuş olacaktır.

Örgütün önderi ise bütün bu kanları kendi heasbına yazmaktadır. Ona göre şehit kanıyla örgütteki diğer üyelere adeta duvar örmektedir.

Dinin yorumladığı cenneti de örgüt lideri Recevi kendi taraftarları için kolaylaştırmakta veya zorlaştırmaktadır. Menfaatleri doğrultusunda cennete gidişin yollarını kendisi belirlemektedir. Örgütün lideri Recevi örgütü ayakta tutmak için kullandığı en büyük silah şüphesizki cennettir. Ona göre bütün mücahitler cennete gidecektir. Ama daha sonraları cennetin kapısını kapatarak kendisine sırt dönen mücahitleri cennetten mahrum bırakmışlardır.

1987 yılından sonrada artık cennete giriş şartlarını oldukça ağırlaştırdı.artık ne mücahit adını taşımak, ne kan vermek, ne savaşmak ve ne de vatan ve millet için ölmek cennete giriş için yeterli değildi. Cennetin anahtarı rehbera aşık olmaktı. Rehbera aşık olan herkes mutlaka cennete girecekti. Böylece Recevi cennet silahıyla hem örgütteki sorunları gideriyor hem de güçleri kontrol etmeyi başarıyordu.

Örgütün lideri Recevi insan ve toplum hakkındaki bilgisi dahilinde güçler üzerinde çalışmaktadır. Recevi kendi güçlerini eşlerine ihnet etmeye ve Recevi'ye bağlılığını ilan etmeye davet etmekte ve bu sayede örgüte üye olacaklarına inandırmaktadır. Aynı

zamanda onlara örgüte üye olmanın da bir gelişme sayılacağını aşlamaktadır.

Dolayısıyla bu aşama kat etme aşkı allah, din, cennet ve zaferden daha önemli bir etken haline gelmektedir. Çünkü aşama ve derece aşkı maddi ve kolayca ulaşılır bir şeydir. Bu aşk dahili problemler halletmekte önemli bir etken konumundadır. Örgüt üyeleri bu terfi ve rutbe aşkı sayesinde örgü içine hapsolmakta ve tüm zillete boyun eğmektedir. Halkın mücahitleri örgütünde para, kadın, çocuk, ev ve mülk gibi maddi etkenler olmadığı için örkütü ayakta tutan en önemli etken bu terfi ve yükseliş aşkıdır. Örgütte terfi ve makam aşkı ilginç bir gelişme kaydetmişti.

Bunun benzeri dünyanın hiç bir yerinde yoktur. Dünyanın hiç bir yerinde insanlar bu kadar mahdudiyet, mahrumiyet ve darlık içinde değildir. Örgüt üyelerinin içinde yaşadığı zor şartlar tarihte eşine rastlanılmaz istisna şartlardır.

1990 yılında boşanma olayı tevil edilmeye açılışılırken örgüt üyelerinin sadece savaşması gerektiği söyleniyordu. Recevi'ye göre örgüt üyeleri sadece savaşmalıydı. Bu felsefe esasınca bir çok örküt üyesi rütbe ve makam aşkı karşısında secdeye kapandı. Halbuki rütbe ve makam aşkı insandaki fedakarlık ve sorumluluk duygusunu aşağı indirmekte iman ve inancını zayıflatmakta herşeyden önemlisi de dalkavukluk ve riya ruhunu diriltmektedir.

Örgüt lideri Recevi'ye göre bir kadın ne kadar fazla düşman öldürürse öldürsün yüceliş ve yakınlık elde edemez. Hatta bu onun için olumsuz bir özellik sayılır ve örgütte erimesine engel olur.

Hayatı boyunca bir tek kurşun sıkmamış bir kadın biraz güzel olur, güzel konuşur ve rehberle dalkavukluk ederse o kadın bir gecede bütün askeri, siyasi ve ideolojik aşamaları katedebilir. Nitekim 1983 yılında Meryem kendini rehberle teslim edince Recevi'nin halefi makamına yükseldi. Birçok ayrıcalıklar elde etti. Bütün bunlar Recevi'nin ideolojisinin maddi cevherini ve ruhunu ortaya koymaktadır.

Ama bir kadın örgütte ilk aşamada kendini rehberle teslim etmemektedir. Kadın kendine layık bir aşamada olduğu halde yine de kendini Recevi'ye teslim etmemektedir. Herhangi bir şek ve şüphe karşısında derecenin indirilmesi ve azledilmek insanı rehberin avucunda mahkum ve mahpus bir hale düşürmektedir. Örgüt şimdiye kadar bir çok kanı bu yüzden vermiştir. Çünkü güçleri kontrol etmek için gereksiz terfilendirme neticesinde savaş meydanlarında bunun bedeli yüz kat fazla kanla ödenmektedir. Bu makam ve mevki aşkının arkasından bir de dalkavukluk ve yağcılık ruhu dirilmektedir.

Kaba acımasız ve duygusuz güçler yaratmak için cinsel ve duygusal duyguların bastırılması da Recevi'nin yeni keşiflerinden biridir. Bu yüzden örgüt, asla okuma yazma bilmeyen üyelerine okuma

yazma öğretmemekte ve onların bilgilenemmesine müsaade etmemektedir. Zira, örgüt lideri Recevi bilinçli insanlardan son derece korkmaktadır. Bu yüzden örgüt yurtdışındaki üyelerinin üniversitelere ggitmesini dahi kabul edemiyor. Örgüt içindeki çocukların bile okumasına engel olunmaktadır. Örgüt, ilim ve şuurun ilerlemeye engel olduğuna inanmaktadır. Zira; bilnç olunca bağnazlık ve hurafeler ortadan kalkmaktadır.

Bu yüzden örgüt lideri Recevi örgüt içindeki aydınları da bastırmaya çalışmaktadır. Bu aydın fikirli insanları angarya çalıştırarak düşünmelerine engel olmaya açlımaktadır. Zor şartlarda çalışan insanlar artık düşünmeye mecal bulamaz hale gelmektedir. Veya en azından konunun detaylarına inememektedirler. Bütün bunları aşan kimselere de zihni liberalist gözüyle bakılmakta ve örgüte etki etmesine engel olunmaktadır.

Böylece örgüt lideri Recevi aydınlıktan uzak yetiştirdiği bağnaz ve fanatik güçler sayesinde tüm üyeleri kontrol etmekte ve hiç kimseye göz açtırmamaktadırlar.

Evlilik

Bu evlilik 1990 yılından önceki evliliklerdir. Çünkü bu tarihten itibaren örgütte evlilik sona erdi. Burada daha çok örgütün evlilik hakkındaki hedeflerini ve amaçlarını ele almaya çalışacağız. Örgüte girmeden önce veya örgüt içinde mücadele

verdikren sonra evlene insan sayısı parmakla sayılacak kadar azdı.

Bir çok genç arkadaş ise içinde buldukları savaş şartları içinde evlenmek istemiyordu. Ayrıca örgüt lideri Recevi hergün çok yakın bir zamanda düşmana galib gelineceğini ve zafere ulaşacaklarını ilan ediyordu. Dolayısıyla bir çok bekar mücahit çok yakında olduğu belirtilen zaferden sonra evlenmeyi düşünüyordu. Hem zaferin tatlılığını ve hem de evlilik tatlılığı ve mutluluğunu bir arada yaşamak istiyordu. Ama bu insanlar belli bir müddet sonra yalnızlık ve işlerin zorluğu neticesinde evlenmek isteyince bunun için örgüte başvurmak zorunda kaldılar. Örgüt bu konda ne diyecek ve evlilikleri hakkında ne gibi bir karar verecekti?

Örgütün lideri Recevi örgütün içindeki güçleri kontrol altında tutabilmek için mutlaka evlilik silahından en güzel şekilde istifade etmek gerektiğini çok iyi biliyor ve arzuluyordu.

Recevi örgütün tüm üyeleri için örgüt içinde bir eş bulmak ve onları evlendirmek istiyordu. Zira örgüt dışındaki evliliklerin örgüt için büyük bir tehlikesi vardı. Bu ailelerde eşlerden birinin örgütten ayrılması durumunda diğer eşinin de örgütten ayrılması ve kopması tehlikesini de beraberinde getiriyordu.

Bu yüzden örgüt bir evlilik olacaksa bu evliliğin örgüt içinde ve sorumluların nezaretinde olması gerektiğine inanıyorlardı. Ayrıca bu evlenmesi düşünülen fertler asla birbirlerini önceden tanımamalı

ve de ferdi zevklerini sözkonusu etmemeliydi. Böylesi evlilikleri kontrol etmek, fertleri aşağılamak ve onları örgüte karşı bir eziklik psikolojisi içinde tutmak konumunda en ideal evlilik türüydü. Böylesi evlilikler sınıf düşüncesini ortadan kaldırmak, cinsel içgüdülerine cevap vermek veya aile kurmak için değil, daha çok örgütün siyasi ve teşkilatçı menfaatleri gereği idi.

Örgüt içi evlilikler fertlerin mücadele geçmişi, yaşı veya zevki esasınca gerçekleşmiyordu. Onların ideolojik yükselişi ve liyakat ölçüsüyle yakından ilişkiliydi. Yani fertlerin örgütte erimesi ile bağlantılıydı. Örgütte hızla eriyenlerin evliliğide hızlı ve kolay oluyordu. Ağır davrananlar ve zihni problemlili olanların evliliği zararlı görülüyordu. Suçlu olarak da o ferdin kendisi gösteriliyordu.

Bir çok yerde gevşek davrananlara ideolojik olmayanlara ve evlenmek isteyenlere evliliği yasaklıyorlardı. Bu insanlardan bir çoğu da örgütte uzun ve parlak bir geçmişe sahipti. Örgüt içinde on yıldan fazla hizmet eden kimselere cinsiyet ve kadın çelişmesini halledemediği gerekçesiyle engel olunuyordu. İdeolojik evlilik yapmalarını söylüyorlardı. İdeolojik olmayan evliliğin cinsel problemleri halledemeyeceğini iddia ediyorlardı.

Öte yandan daha yeni örgüte girmiş bazı gençler süratle örgütte eridiği için hemen evlendiriliyordu. Elbette bütün bunlar erkeklerle ilgilidir. Kadınların durumu daha da farklıydı. Kadınlar erkeklerin üçte

biri oranındaydı. Bu yüzden örgüte girer girmez üst düzey kimselerle evleniyordu. Böylece kadının örgütte kalması garantilenmiş oluyordu. Halbuki kadınlar bile bu evliliklerinin kendilerinin yükselişine ve terfi etmesine vesile olacağını tahmin edemiyordu.

Örgüt bu tür evlendirdiği kimselere şöyle diyordu: “sizin cinsel problemlerinizi hallettik, bekarlığınız evlendirdik, sizlere mücahit ve muvahhid bir eş bulduk iş ve mücadelede gevşektiniz sizi evlendirerek randımanınızı artırmaya çalıştık ve sizlere yükseliş ve yücelme yolunu açtık.”

Kadınlar da kendi zihni problemleri sebebiyle eziliyordu. Kadın rehberin azamet ve sevgisi karşısında secde etmeliydi ve kendini sürekli Recevi'ye borçlu hissetmeliydi. Çünkü onun rehber evlendirmişti. Rehber ona mücahit ve muvahhid bir eş seçmişti.

Ayrıca etrafında sürekli evlenmek isteyip de bu muradına eremeyen nice insan görüyordu. Ayrıca evlilik olayının kendisine bir çok faydası da vardı. Bazı evlilikler askeri operasyonlardan önce gerçekleşiyordu. Örneğin 1988 yılında askeri harekattan bir kaç gün önce bir çok evlilikler gerçekleşti. Bu operasyonlarda eşlerden biri ölünce diğeri şehit ailesi olarak kabul görüyordu. 1989-91 yıllarında yapılan evlilikler boşanma zaruretinin alt derecelere kadar ihsas edildiği bir zamanda gerçekleşmişti. Örgütün üst düzey elemanları kendi

derecelerini kourmak ve rehberlik formülünü onaylamak için eşlerini boşamak zorunda kaldılar.

Daha bir ay ön ce evlenen bir çok genç yeniden evlenmek zorunda kaldı. Bu boşanmalar önceden planlanmıştı. Ve sıradan tesadüfi bir olay değildi. Örgüt bu fırsattan istifade ederek bekarları ve özellikle eşi şehit olmuş kimseleri yeniden evlendirmek istiyordu.

Böylece insanlar kendilerini örgüte borçlu hissedecek ve eşi vasıtasıyla örgüte bağlayacaktı. Burada eşler bir biri aleyhine adeta kullanılıyordu. Maslahat üzere evlenen gençler aynı zamanda çok rahat boşana biliyordu. Aynı zamanda bu silah örgüt dışında evlenen ve eşini boşamaya yanaşmayan kimseler aleyhine de bir silah olarak kullanılıyordu. Daha önceki yıllarda eşlerden biri örgütte kalmaya yanaşmayınca önce onu zindana kapatıyorlardı. Bir müddet sonra eşini de yanına götürerek ondan yeniden örgüte dönmesini istiyorlardı. Bu olay daha önce herkes üzerinde denenmişti. Örgüt örgüt evliliği kabul etmemeyi bir günah sayıyor ve böyle davrananları cezalandırıyordu.

Örgütün kararlaştırdığı kimseyle evlenmek istemeyen kadınlar ve bu kadınların evlenmek istediği kimseler örgüt tarafından şiddetle eziliyor, ve cezalandırılıyordu.

Nitekim eşi şehit olmuş bir kadın örgütün kendine tain ettiği biriyle evlenmek istemeyince uzun bir zaman büyük bir baskı altında tutuldu. Örgüt bu kadını

oldukça küçük düşürüyor. Ve her açıdan yükselişi için evliliğini şart koşuyordu. Kadın sadece şehit olan eşine duyduğu saygı ve çocuklarına beslediği sevgi yüzünden evlenmek istemediği için örgüt tarafından dayanılmaz bir işkenceye maruz kalmıştı.

Ve bilahare 1990 yılında evlilikler fesh edildi ve genel boşanma emri çıktı. Böylece bu kadın da maruz kaldığı işkencelerden kurtulmuş oldu. Ardından örgüt içinde büyük bir yükselişe geçti.

Örgüte evlilik teklifi etmek artık oldukça zor ve ağır bir şeydi. Bu teklifi edenler örgüte erimememiş kimseler olarak değerlendiriliyordu. Yani bu şahıs örgüt yerine birini seçmiş ve evlilik arzusuna düşmüştü. Bu da o ferдин cinsel sorunlarını halledemediğini gösteriyordu.

Halbuki örgüt, kendi elemanlarının evliliği hususunda başka hedefleri amaçlıyor, kendi siyasi menfaatlerini gözetiyordu. Bu yüzden örgüt, kendi başına evlilik tekliflerini şiddetle kınıyor ve alaya alıyordu. Bu şahısları laubali şehvetperest ve ideolojik olmamakla suçluyordu.

Örgütün haberi olmaksızın gizlice ilişkiye girenlerde hemen örgütten ihraç ediliyordu. Örgüt, hiçkimsenin zevkine göre evlenmesini kabul edemiyordu. Aksi taktirde güçler üzerindeki kontrolünü kaybedeceğinden korkuyordu.

1987 yılında radyoda çalışan ve herkesçe tanınan bir komutan evlenmek istedi. Ama ilk etapta ona saldırmaktan çekindiler. Bu şahısa aynı rutbede

bulunan başka üç kadın teklif ettiler. Aynı zamanda kürt olan bu komutan örgütün kendine önerdiği kimselerle evliliği reddetti ve kendi zevkine göre evlenmek istediğini belirtti. Zorla evliliği asla kabul etmedi.

Böylece onu zahirde ihraç ettiler, o şahıs İran Kürdistan'ına dönerek istediğikadınla evlendi. Ve verdiği söz esasınca bu eşini de alarak yeniden örgüte döndü.

Ardından zoraki boşanma dönemi başladı. Bu çiftte bu defada boşanmayı önerdiler. Ama bu çift, örgüt dışında evlendiklerini öne sürerek boşanmaktan çekindiler. Örgüt ise, bu kadın üzerinde yatırım yaptığını ve dolayısıyla bu kadının artık rehberin malı olduğunu iddia etti. Sonunda boşanmayınca da örgüt her ikisini sürgün etti.

Örgüt evlendirme olayında da sadece teşkilatçı bir zihniyetle hareket ediyor ve sadece elindeki güçleri kontrol etmeyi amaçlıyordu. Örgüt bu olaya asla insanseverlik ve yüceliş felsefesiyle yaklaşmıyordu. Bunun en canlı ve can alıcı delili de şüphesiz ki Recevi'nin ferdi ve menfaatçı evlilikleridir.

Daha önceki feodal dönemde de bazı feodaller sadece büyüklükleri esasınca bazı kölelerini evlendiriyordu. Ama bir liderin de böyle yapacağını asla düşünmemiştim. Üstelik işin detayına baktığımızda görürüz ki o feodal bazı kölelerini evlendirirken sadece o köleleri düşünerek hareket ediyordu. Ama bu Recevi kendi taraftarlarının salah

ve faydasını kendi salah ve menfaatlerine ters görmektedir. Bu yüzden de hiç kimsenin kendi şahsi istekleri doğrultusunda hareket ederek evlenmesini istemiyordu.

Zira bunu yaptıktan sonra o taraftarın daha sonra başka şeyleri de seçme temayülünde ve cesaretinde olacağına inanıyordu. Bu evlilik bir nevi tahrib edici ve bozucu konumdadır.

Bu evlilik aşk, duygu, zevk ve meyillerle iç-içedir. Oysa örgütteki güçler her düşünce ve davranışlarında asla kendi menfaat ve maslahatlarını düşünmemelidir. Böyle olduğu taktirde bu açıkça devrimci değerlere ve Recevi'nin haklarına açık bir tecavüz sayılmaktadır. Bu yüzden örgütte cinsel eğitim sürekli bir düşüş kaydediyordu.

Eşler sadece teşkilatın tayin ettiği zaman diliminde eşleriyle görüşebiliyordu. Bunun dışına taşanlarda ideolojik zayıflık ve aşağılık emareleri aranıyordu. Örgüt böylesi kimseleri hemen eleştiriyordu. Aile kurmadaki hedef aşk, duygu, cinsel lezzet, neslin devamı ve benzeri doğal isteklerin hiç birisi değildi. Bunların hepsinde de güçlerin kontrolü ve örgütün bekası amaçlanıyordu. Recevi de batıda olduğu gibi evlilik silahını eline alarak ve fertlerin temel arzularını değiştirmeye çalışarak güçlerin deruni ihtiyaçlarını evlilik ve cinsiyet sınırında tutmaya çalışıyordu.

Recevi bekar olanlara örgütte erimişliğin mükafatı olarak rütbe ve makam vermöeliydi ki teşkilat içindeki

diğer insanlara da bir teşvik olsun ama, örgütün attığı bütün sloganların aksine evlilikde ideolojik olmalıydı.

Cinsiyet ve lezzet kastıyla evlilik sözkonusu edilmemeliydi. Ama ne ilginçtir ki Recevi ideolojik evlilik olsun diye bir defa dahi olsun bir kadınla sakat kalmış bir gaziyi asla evlendirmede. Dolayısıyla örgütteki evlilik teşvik, tahkir, iş, dizgiğnleme, eritme, esaret ve duyguların rehin alınması dışında bir mana taşımıyordu.

Kadın Sömürüsü

Güçlerin kontrolü noktasında evlilikten sonraki en önemli husus kadının sömürülmesidir. Çünkü; evlilik aşamasında en önemli bedeli kadın ödemekteydi. Erkekler kadınların üç katı daha fazlaydı. Bu durumda erkeğin kaçması daha fazlaydı. Kadının hem evlilik aşamasında ve hem de o karargahlarda hazır

bulunmasında erkeğe ruhsal açıdan bir huzur veriyordu. Böylece erkeğin kaçmasını önlüyordu.

Ama, burada kadına verilen aşırı gelişme imkanı erkekleri aşağılamakta ve inzivaya itmektedir. Kadın, temel eleştiriler karşısında bir sopa olarak kullanılmaktadır. Halbuki bu erkekler sözkonusu kadınlardan en az sekiz kat daha uzun bir geçmişe sahiptir. Ama örgüt, 1990 yılında ilan ettiği yürütme kurulunda yetmişbeş kadın ve yetmişdört erkeğin adının ilan etti. Yani böylece son on onbeş yıldır İran toplumunda mücadeleye atılan kadınlar bir asırdır diktatörlere karşı mücadele eden erkeklerden daha da öne çıkmıştır.

Örgütte az bir zaman zarfında kadınlar erkeklere oranla daha hızlı bir gelişme kaydetmektedir. Bunun nedeni ne olabilir? Acaba kadın yeni bir özgürlüğe mi erişti ki erkeklerden daha öne geçti? Yoksa kulluk ve köleliği çoğaldı da geçmişe oaranla daha karışık bir ortamda sömürüye mi tabi tutuldu.

Humeyni rejimi de kadını aşağılama, taşlama, cinsel sınırlama ve sosyal-siyasal mahrumiyetlerle büyük bir zulüm uygulamaktadır. Ama bütün bunlara rağmen kadın toplumda itiraz edebilir, mücadele edebilir ve savaşa gidebilir. Gerçi bunlar yasaktır ama kadınlar bir çok defa açıkça kıyam etmiştir. Kadın evinden dışarı çıkabilir, eş seçebilir ve özgürce evlenebilir. Hatta boşanabilir, çocuk sahibi olabilir özel mülkiyeti olabilir üretim yapabilir. Ve toplumsal aşka ve duygularını koruyabilir. Gerçi dini kültür ve

toplum bütün bunları renksizleştirmektedir. Ama asla ortadan kaldırmaktadır. Ama karşı cephede kadının hangi konumda olduğunu açıkça görüyoruz. Kendisini ve arkadaşlarını zulümden kurtarmak isteyen kadınların örgütte kalması ve çalışması mecburidir. Bir çok mecburi işlere boyun eğmek zorundadır. Hatta mecburi evlenmek veya boşanmak zorundadır.

Kendi çocuk ve eşinin bile sahibi değildir. İş, sorumluluk ve mücadelesine pamuk ipliği ile bağlıdır. Aşk ve duygularının tümü Recevi'ye aittir. Hatta cinsiyet olayını bile şimdiden rezerv ettiriyorlar ki günün birinde ihtiyaç duyulduğunda, bir erkeği mücahit ve komutan etmeyi istediklerinde kadının cinsiyetinden yardım alabilsinler. Bütün bunlara rağmen kadının İran dindar toplumundaki konumu ile örgütün dini sistemindeki konumu birbirinden oldukça farklı ve kolayca ayırt edilir bir haldedir.

Örgütün lideri Recevi hem evlenirken ve hem de boşanırken sadece siyasi ve teşkilatçı menfaatler için böyle davrandığını ilan edince kadının makamı en düşük ve değersiz bir konuma düşmektedir. Kadın burada su-i istifade edilmekte ve ticari bir meta gibi değiş-tokuş edilmektedir. Aşk, duygu, çocuk ve cinsiyeti açık indirim tabii tutulmaktadır. Tarih kadının bu kadar zarif, kompleks ve gizlice sömürülmesine asla şahid olmamıştır. "Hepiniz geliniz ve benim eşlerim olunuz." diyen birini tarih bile görmemiştir. Bu dini faşizim semavi ayetlerle bile tevcih ve tevil edilemez. Humeyni bile devrimden

önce kadın ve çocukları sokaklara döktü ama, devrimden sonra onlara çocuklarına bakmalarını ve eşlerine hizmet etmelerini nasihat etti.

kadının dince sömürülmesine karşı çıkan Recevi de kadından su-iistifade etmekte ve kadının toplumsal kininden istifade etmektedir. Bu kabiliyet ve potansiyelden en kötü bir şekilde istifade etmektedir.

Erkekliği aşığılamak ve silmek için bütün kadınların kendi malı olduğunu iddia etmektedir. Bütün kilit noktaları kendi kadınlarına vermektedir. Bütün mümkün yönlerden kadını sömürmektedir. Çünkü o, kadının daha ço hayalı ve iffetli olduğunu bilmektedir. Kadının zorluklar, işkenceler, zindanlar ve sürgünler karşısında zayıf olduğunu çok iyi bilmektedir. Kadın yeni cazibeler özgürlük reklamı ve ilerlemeler karşısında erkekten daha zarifitir. Kadın, erkeklere oranla daha az problemlidir.

Söz dinler, itaat eder ve itirazları daha kolay halledilir. Kadın daha az direnişlidir. Daha az cinsel baskı altındadır.

Zahirde ona saygı göstererek gerçekte onu tarihte görülmemiş bir şekilde sömürmek daha kolaydır. Örgüt, evliliklerde derece farklılığına büyük önem gösteriyordu. Istemeseler dahi herkesi kendisiyle aynı rütbede olan kimselerle evlendiriyorlardı. Her hangi bir nedenle bulunduğu rütbeden azledilen kimsenin eşide elinden alınıyordu. Bu yüzden örgte itiraz etti diye azledilmekten korkan kadınlar istemedikleri kimselerle evlenmek zorunda kalıyordu.

Humeyni de muhaliflerini teslim almak için evlendiriyordu. Ama asla kadını bir meta olarak kullanmadı, değiştokuş etmedi. Aslında bunu yapamazdı da hiç bir kadın Humeyni'nin elinde esir ve zelil kalmadı.

Ama Recevi kendine muhalif olan kadınları eş ve çocuklarından ayırdıktan sonra sürgüne gönderiyor veya Türkiye ve Irak polisine teslim ediyordu. Bazen de bizzat düşmana teslim etmekteydi. Bu sürgüne gönderilen kadınlar iffet ve şereflerini korumak için Recevi'nin kendine seçtiği zoraki eşiyle evlenmeyi kabul ediyordu. Recevi sürekli örgüt üyelerini örgüte muhalefet etmekten şiddetle sakındırmaktadır. Ayrılmak isteyenlerin veya muhalefet edenlerin eşlerini başka erkeklerle evlendireceğini açıķa söylemektedir.

Sözde Peygamber'de kendine iman eden kadınları kafir eşlerinden boşatmakta ve Müslüman erkeklerle evlendirmiştir. Recevi şimdiye kadar bunu uygulamamasının nedeni olarak ta siyasi problemlere işaret etmekteydi. Hatta Recevi kendisine muhalefet eden Beni Sadr'ın eşini bile elinde olduğu tatirde başka biriyle evlendirebilir miyiz? Diye örneklendirince Meryem söz aldı ve şöyle dedi: “şimdiye kadar böyle bir şey yapmadık ama bundan sonra mutlaka yapacağız.”

Recevi oldukça siyasi düşünen bir kimsedir. Ona göre kendisine yardım eden her araç ve siyasi hedef meşrudur. İşte bu yüzden Recevi kadını bir cariye ve

halayık makamına indirmiş ve bütün bunlara rtağmen yine de kadına özgürlük hikayesini anlatmıştır.

Recevi örgütteki kadınlara sürekli cennet veya cehennema ölüm veya hayat teklifini sunmuştur. Bu yüzden kadınlarda az bir değer karşılığında kendilerini rehberine teslim etmektedirler ki hem dünyaya hem de ahirete sahip olabilsinler. Kendini rehberine teslim ettikten sonra da birtakım haklar iddia eden kadınlar açıkça rehberine ibadet etmek ve aşırı övmek zorundadır. Recevi de diğer liderler gibi kadının bu davranışlarından oldukça hoşlanmaktadır. İşte bu yüzden bütün bu yıllar boyunca bir tek erkek Recevi'nin yardımcılığı makamına yükselemedi. Bundan sonra da yükselemeyecektir.

Recevi gençlik yıllarını zindanlarda ve Aşh'ın işkencesi altında geçirdi. Yıllarca zindan köşelerinde vehim, hayal, zor, aşağılama, baskı, yenilgi, gurur, mukavemet, zafer, fırsat, itaat, tevbe, pişmanlık, kırılma, kudret, teslim, bağışlama, büyüklenme, kin, hışım, duygusuzluk, merhametsizlik, kapris, mahrumiyet, işkence, ölüm ve bilahare zindanı en acı şekliyle tecrube etti. Bu yalnızlık ve zindan yıllarında birçok evhamlara kapıldı. O günden beri hep rüya aleminde yaşadı.

Dolayısıyla Recevi zindan ve işkence yıllarında öğrendiği bütün kötü tecrübeleri kendi taraftarlarına uyguladı. Özgürlük ve kurtuluş destanı adına onları sürekli takip etti. Sonunda sadece ülke için değil bütün dünya için geçerli olacağını düşündüğü bir ideoloji

üretti. Bu mutlakiiyet ruhu her insanın fitratında vardır. Özellikle Recevi daha şimdiden mutlakiiyet ilanetmiş ve bir ilah edasıyla bu yolda yürümektedir. Recevi ilahını kendi şeklinde yarattı. Bu yüzden kendini de kendi ilahı şeklinde tarif etmektedir. Ama şu tarihi gerçeği sürekli unutmaktadır ki; şimdiye kadar avladıkları şeyler günün birinde gelecek mutlaka kendisini avlayacaktır.

Maksatsız, garazsız ve İslamı iyi bilen bir insan şüphesiz kabulederki Humeyni asil ve gerçek İslamın bayraktarıydı. İslamın bir çok kanunlarını ve hükümlerini icra etti. Buna rağmen dünyanın köşe bucağından yirminci asrın müslümanlarının da sesi yükselmektedir. Bu aşamada sadece Humeyniyi eleştirmemek gerekir . başkalarının gelipte humeyninin islamı gerici bir islamdır bizim idia ettiğimiz islam ise ilerici ve çağdaş bir islamdır. Diye iddia edemez.

Gerçi recevi bu hususta doğru diyor. Zira Humeyni'nin İslamı ile Recevi'nin İslamı bir çok hususta birbiriyle farklılık içindedir.

Özellikle evlilik, boşanma, miras, organ kesme, taşlama vb. Hükümlerde Recevi Humeyni'nin İslamı'nı kabul etmemektedir. İlericilik adına bunları reddetmektedir. Halbuki bu karşı kanunların bazıları daha gerici ve daha ilericidir.

Humeyni asla evlilik ve boşanmayı mecburi kılmadı. “Kadınlar kurtuluşa ermek istiyorsa hepsi benim olmalıdır” demedi. Ama Recevi evlilik ve

boşanmayı mecburi kıldı. “Kadınlar kurtulmak istiyorsa hepsi benim olmalıdır” diye iddia etti. Recevi birçok konuda dini, durum, ahval, gelişme ve halkın bilgisine göre değiştirmekte ve yepyeni şeyler icat etmektedir. Recevi’nin İslamı bazı yerlerde gözcü bir şekilde Humeyni’nin İslamıyla tezat içindedir. Özellikle Recevi’nin İslamı asrı Saadetteki İslamdan oldukça farklı ve uzak bir İslamdır.

Ama gel gör ki buna rağmen Recevi kendi İslamı’nı asil, Muhammedi ve deverimci bir İslam olduğunu iddia ediyor. Devrimden önce örgütün Marksizme olan eğilimi nedeniyle kendi ideolojisini Marksçı İslam diye adlandırıyordu. İran’da ve dünyada Marksiz hareketlerin canlılığı nedeniyle de ozamanlar Recevi İran’lı Marksizlerle yakın bir ilişki içindeydi. Ama marksizim batmay başlayınca İran’da gelişen İslami akım abirlikte gelişen örgütte tam bir dönüş yaparak İslamı camiadan kendi ideolojisine uygun güçler kazanmaya çalıştı. 1982 yılından itibaren demokratik İslam teorisini savundu. Körfez savaşında batının eleştirdiği radikal İslamcılık ve Marksizim den hızla uzaklaşarak demokratik olduğunu göstermeye çalıştı. Böylece batıda laik ve batıcı bir görünüm kazanmaya çalıştı.

Neticede eski siloganlarını terke ederek İslami devlet modelinden hızla uzaklaştı. Ama örgüt iinde herkes devrimci ve Muhammedi İslamı savunmak zorundadır.

Recevi bazende sorunları halletmek için diğler dinlerden de istifade etmektedir. İŖte bu yzden Humeyni Recevi'ye münafık ve bazende sentezci diye yaftaladı. Recevi sadece dıŖ dnyada yalnız kalmamak ve yok olmamak için kendini zamana uydurdu. Örgüt içinde hiç kimse Recevi'nin gbu dönüşünü eleŖtmemiŖtir. Recevi muhaliflerine oportünist ve totaliter diyerek susturmaya çalıŖmaktadır.

Recevi yeniden rayını deęiŖtirmek zorundadır. Ŗimdiye kadar dönüş yaptığı gibi yeniden farklı bir dönüş yapmalıdır. Artık, demokratik İslam cumhuriyeti sloganları da tarihe kavuŖtu. Kur'an ayetleri Nehc'ul Belağa İncil, Tevrat ve Marxizm elindeki bütün mucizeleri ortaya koydu. Artık günümüz dnyası batılı demokrasi ve milliyetçilik zamanıdır. Zira artık din, eskiden olduğu gibi ekemek piŖirememektedir. Tandırı soęumuŖtur. Sıcak ekmek kkusu batıda ve Beyazsaray'dan gelmektedir. Dolayısıyla Recevi'de sermayedarlarla ve güç sahipleriyle sıklıkla görüşerek sarık ve cübbesini kenara itmeli. Batılı giyinerek bir de kırvat takmalıdır.

Halbuki örgüt içinde ise tam tersine din fitili her gün birazdaha yukarı çekilmektedir. Dinden son mertebeye kadar istifade edilmektedir. Recevi 1991 yılından itibaren sine dövme ve yas merasimlerini büyük bir azametle düzenledi. Halbuki bu, Recevi'nin geçmiŖteki düşünce ve davranıŖlarına tamamen aykırı bir olaydır. Recevi böylece kendi tarafterleri için yeni

nir din sayfası açtı. Yepyeni hurafeler ve bağınazlık örnekleri sergiledi.

Recevi boşanma olayında sürekli örgüt üyelerini bu konudaki tecrübelerini yetkililerle aktarması için teşvik ediyordu. Herkes boşanma emrinden sonra geçirdiği haleti ruhiyeyi ve karşılaştığı olayları yetkililere bildirmek zorundaydı. Örneğin bazen bir sürü erkek rapor sunarak falan kadının gördüğünde etkilendiğini söylüyordu. Yetkililer ise o kadını çağırarak erkeklerin neden kendisinden etkilendiğini anlamaya çalışıyordu. Recev'e göre hiç kimsenin özel ve gizli bir dünyası olmamalıydı. İnsan evinde dahi bir kontrol altında bulunmalıydı. Eşim, yaşça daha küçük bilgisi zayıf ve örgüte yeni girmiş birisi olduğu halde sadece mutaassıp ve makam düşkünü olduğu için bulunduğumuz bölümün sorumlusuydu. Herkese günlük iş ve sorumluluk tayin ediyordu. Hiç kimsenin buna karşı çıkma hakkı ve cesareti yoktu. Çünkü eşim her cumartesi günü bir rapor sunarak o bölümdeki insanların ihmallerini ve davranışlarını yetkilisine bildirmek zorundaydı.

Yani evde bile bira huzur ve bağımsızlık ortamı yoktu. Fertlerin teşkilat dışı bir hayatı sözkonusu değildi. Hiç kimsenin bir amnolsun yalnız kalma hakkı yoktu.

Recevi'ye göre yalnızlık ve yalnız düşünmek haramdır. Recevi'nin arzusun auymayan her iş, istek ve düşünce haramdır. Halbukiş Recevi daha önceleri aileye karışmayacağını ve ailenin kendisini

ilgilendirmesiğini açık bir dille ifade ediyordu. Ama 1990 yılından itibaren zoraki boşanma olayından sonra örgüt; eşlerin birbirinden nefret etmesini aşğlamak için ailenin tüm ilişkilerinin hatta cinsel ilişkilreini dahi kontrol altına almaya çalıştı. Ama biz, elimizde bir çok örnek olduğu halde bu yazıların hürmetine isim zikretmekten ve örnek vermekten vazgeçiyoruz.

Aile

Örgüt, aile ile çok ilgileniyordu. Ailenin mukaddes sınırlarına tecavüz noktasında düşünülmesi dahi zor olan ilişkiler sergilemiştir. Bütün İranlılar ve yabancı düşünürler de örgüte göre ailenin ne anlam taşıdığını çok iyi bilmektedirler. Bu yüzden biz de sadece bir hatırlatma olarak elbette ailenin en durumunda olduğunu açıklamak istiyoruz.

Örgüte göre aile daima bir kulis, haber/bilgi alış-veriş merkezi ve kontrolü zor bir kurum olarak kabul görmüştür. Bu yüzden de örgüt sürekli aileye karşı bir savaşım ve mücadele içindeydi. Bu savaşım ilk ve önemli aşaması 1984 yılında başlatılan ideolojik devrimdi ki bazıları bunu aile karşıtı bir hareket olarak adlandırmışlardı. Dışarıda, örgüt ilişkileri dışında evlenip de çoluk çocuk sahibi olanların bu davranışı bizzat örgütün kanunlarını çiğner konumdaydı Zira bu evlilikler aşk, ferdi alaka ve ilgi üzere gerçekleşmişti. Dolayısıyla böylesi ailelerin dağılması ve ortadan kaldırılması nisbeten daha zordu. Örgüt bu ailelere

kolayca nüfuz edemiyor ve bu sevgi yumağı ocağı istediğı şekilde söndüremiyordu.

Öte yandan örgüt ise aile ortamına nüfuz etmek ve ailenin hürmetini yok etmek istiyordu. Önceden beri örgütte iki çeşit aile vardı. Bir grup aile devrim nikahıyla kurulmuş, diğer bir grup aile ise, daha örgüte girmeden önce kurulmuş idi. Örgüt nikahıyla kurulu aileler Recevi'nin hiç bir ilke ve davranışlarına karşı bir tutum içine girmiyordu. Örgüt de bu tür aileleri rahatça dağıtabiliyor ve fertleri çeşitli sebeplerden ötürü istediğı yerlere sevk ve nakil ettirebiliyordu.

Bu yüzden örgüt dışarıda evlenmiş aileleri örgüte oldukça zor ve sıkıntıyla kabul ediyordu. Anne babalara devrimin hareket halinde olduğunu ve dolayısıyla yük olmasın diye çocuklarını getirmemelerini söylüyorlardı. Çocukların terbiye ve tahsili için gerekli para ve kadronun olmadığını ifade ediyorlardı. Böylece örgüt çocuğun olmadığı bir aile ortamında daha rahat hareket ediyordu ve ideolojik devrimlerini daha kolay bir şekilde uygulama ortamı buluyordu. Neticede örgüt yıllarca sürdürdüğü bu mücadele neticesinde aile ocağını da söndürdü ve ideolojik eğitim merkezi haline getirdi. Aile de tecessüs ve kontrol edilir bir merkez konumuna düştü.

O halde aile asli korunumundan hızla uzaklaşarak küçük bir teşkilat haline geldi. Aile hayatı kamulaştı. Aynı derecede olan insanları evlerde bir araya getirdiler. Çocuklara bile aynı muameleyi reva

gördüler. Bir sığınak ve gizlilik ocağı olan aile bambaşka bir kuruma dönüştürüldü. Aile fertleri için birer sorumlu ve iş tain edildi. Gün gittikçe istirahat ve evde bulunma saatleri azaltıldı. Örgütteki teşkilat havasını ve rekabeti eve de hakim kıldılar.

Ev ile işyerinin hiçbir farkı kalmamıştı. Evlerde Meryem ve recevinin resimleri asılıydı. Artık burada kilise çanlarına ihtiyaç kalmamıştı. Çünkü artık kimsenin günah işleyecek hali yoktu. Recevi ve eşinin resmi her yerde insanın karşısına çıkıyor ve sorguluyor ve İrşad ediyordu. Dünyevi ve uhrevi azaptan kurtulmak için Recevi'nin sevgilisi kalplere asılmalıydı, duvarlara değil. Evlerde kimse gül yetiştirmiyordu. Fırsatı olanlar da gülleri saksılara değil mermi kovanlarında yetiştiriyordu. Mermi kovanları büyükse o evdeki silahşörün azametini gösteriyordu. Örgüt evlere siyasi İdeolojik tutuculuk ve askeri bir kültür hakim kılmak istiyordu. İnsani duygular ve arzuların yerini rekabet hırsı alıyordu.

Eve geç gelenler daha fazla sorumlu kişilerdi. Yemek salonuna geç gelenlerde yetkililere büyük bir sorumluluk bilinci içinde yaşadığını göstermek istiyordu. Aslında insanın evinde bulunması Recevi'ye göre haramdı. Çünkü evde bir an olsun rehberden gaflet edebilirdi. Örgüt çalışan ama akli dışarıda olan kimseleri “işçi veya memur” diye aşağılayarak yola getirmek istiyordu.

Güzel bir evde hiçkimsenin aklına saksılarda çiçek yetiştirmek gelmiyordu. Herkes boş vaktinde tüm

enerjisini Meryem ve Recevi'nin resimlerine bakmakla tüketiyordu.

Böylece evin atmosferinden etkilenerek vijdan azabına düşer olmasınlar. Meryem'in resmini bazen siyah beyaz bazen güzel kırmızı bir baş örtüsüyle bazen mavi eşarbiyle çekerek büyütüyorlardı. Yüzünü en güzel şekilde rengarenk boyuyorlardı ki sonunda hepsini bulabilsinler. Hepsine ayrı ayrı çerçeve takıyorlardı. Meryem'in resinlerini böylesine süslemeyi bir ibadet aşkıyla yapıyorlardı. Meryem'i süsleyen kadının kendini süslemesi ve makyaj yapması kesinlikle yasaktı. Örgüt üyeleri bu süsleme ve makyajla kendi eksikliklerini gidermeye çalışıyorlardı. Onlarda biliyorlardı ki birini en güzel şekilde süslemek ve makyajlamakla ona aşık olunabilir ve ibadet için bir put yontarak kurtuluşa erişebilir.

1989 yazında bir cuma akşamı gece yarısı odamda oturmuş resim yapıyordum. O esnada bütün arkadaşlarda sinema filmini izliyorlardı. Ben savaş filimlerini seyretmekten bıkmış usanmışım. Dolayısıyla tüm enerjini kullanarak sabaha dek resmi bitirmek istiyordum. Aniden odama gelen komutan beni resim yaparken gördü. Bana şöyle dedi: "Sen bu kadar güzel resim çizebiliyorsan, neden Meryem'in resmini çizmiyorsun"

Ben başımı kaşıyarak, "başka bir defada onu çizerim."dedim. Komutan benim örgütte tümüyle erimedığimi çok iyi biliyordu. Tufanlı bir havada

denizde dalgalarla buluşan bir kayık resmini çizen bir ressam neden bir Anka, temizlik ve kurtuluş sembolü ve Tecavüz karşısında yıldırım diye adlandırılan Meryem'in resmini yapmıyordum. Komutanım olan bu kadın aynı zamanda bu savaşta bir ayağını da kaybetmişti. Kadınlar düşünce ve amellerinden erkeklere düşük bir gözle bakıyordu.

Erkekler ise kadınları kıskanıyordu. Zira kadınlar en üst makamlara yükselmişlerdi. Recevi kadın ve erkek arasındaki bu uçurumdan kendi siyasi menfaatleri lehine istifade ediyordu.

Zira o da çok iyi biliyordu ki kadın ve erkek arasında bir ilgi ve anlaşma olursa bu birleşmeye neden olacaktır. Bu yüzden Recevi kendi ideolojisinde her türlü birleşmeyi haram ve tehlikeyi kabul görüyordu. Örgüt üyeleri doğal olarak bir sığınak ve halvet köşesi arıyordu. Aile içindeki örgüt nüfuzundan dolayı orada da bir yalnızlık ve güven söz konusu değildi. Aile içindeki fertler birbiri aleyhine birer casus olabilirdi.

Evde konuşanlar konuşmalarına çok dikkat etmek zorundaydı. Çünkü herhangi bir konuda yapılan şikayetler bazıları için Örgütten kopuşun göstergesiydi. Konuşmalarda Recevi övülmeli ve yeni buluşmaları konuşulmalıydı. Düşmandan ve örgütten kopanlarda Uzak durulmalıydı. Siyasi olaylar metod tartışmaları ve benzeri konuşmalar ya ihanetin veya örgütten kopuşun ifadesiydi. Aile içinde her türlü merasim doğum kutlamaları düğün ve hediyeleşmek

manasız ve de yasaktı. Çiftler hediyeleşmek yerine sadece birbirlerini aşk beslemeliydi.

Elbette doğum veya evlilik yıldönümlerini hatırlayan bile yoktu. Aileyi ortadan kaldırmak için cinsi meseleleri bile eşlerden sormaya başladılar. Gerektiğinde aleyhlerinde kullanmak üzere her türlü bilgiyi elde etmeye çalışıyorlardı.

Böylece aile içinde gurur ve tutuculuğu ortadan kaldırmaya çalışıyorlardı. Ailenin çöküşünü son günlerinde artık eve dönen her kes büyük bir korku ve panik içindeydi.

Eşler eve çok geç gitmek ve erken çıkmakla görevliydi. Böylece örgütten korkmanın yanı sıra ideolojik yükseliş, salahiyet, ciddiyet, samimiyetini ispat etmek istiyorlardı. Bütün bunlar evde daha az kalan yani daha çok sorumluluk duygusu taşıyan kimseler için sözkonusuydu. Zaten evdeki kontrol sebebiyle ağzından yanlış bir laf çıkmasın korkusuyla hiç kimse orada daha fazla kalmak istemiyordu.

İnceleme ve meşguliyet örgütçe yasaklanmıştı Irak televizyonunu seyretmek bile bir ihanetti. Sadece çocuklarımızla evde oynayabiliyorduk. Babası ölen yetim çocuklar üzülmesin diye dışarıda bile çocuklarımızla oynayamıyorduk. Örgüt içinde aile sürekli bir çöküşe ve yok oluşa doğru sürükleniyordu.

1990 kışında çocuklar Sürgüne gönderildi. Ve nihayet 1991 yılında Recevi'nin emriyle Aile tamamıyla yok oldu. Bir çok aile buna itiraz etti. Ama çok geçmeden tüm aileleler ya yok edildi veya

sürgün edildi. Daha sonra Aileden geriye kalan hatıraları yok etmek için çok geniş çapta bir saldırı başladı. Ailenin ortadan kaldırılmasına yaz tutan kimseler şiddetle bastırıldı. Ölümlere beyaz elbise giydirerek yeniden yaşatmaya çalıştılar. 1991 yılından önce birbiriyle karşılaşan mücahitler ilk etapta rehber, Komutan, tank, ve asker hususunda asla birbirlerine bir şey sormuyorlardı.

Mücahitler sadece ailesinin ve eşinin nasıl olduğunu soruyordu. Ama 1991 yılından sonra genel borçlanma olayının akibinde birbirlerini gören mücahitler özellikle de kadınlar büyük bir hasret içinde birbirlerinin çocuklarını soruyorlardı. Hiçkimse çocuklarının ne durumda olduğunu bilmiyordu. Örgüt içinde bu soğuk tabloyu ben defalarca seyrettim.

Aile neticede ortadan kalktı ve Recevi'nin siyasi ve askeri menfaatlerinin kurbanı oldu. Eşler ve çocuklar rehin alındı. İtiraz edenler sürgün edildi. Eğer biz hesaplayacak olursak üç kişilik bir ailenin üç farklı ülkeye sürgün edilmesinin maliyetiyle şehirlerde iki ila beş eylemin masraflarına denk düştüğünü açıkça görürüz.

Ama Recevi bu para enerji ve diğer kayıpları halkın cebinden kendi menfaatleri doğrultusunda ödüyordu. Elbette Recevi çok iyi biliyordu ki aile yıkılmadığı müddetçe ileride başına çok büyük belalar açacaktı. Recevi her konuda yanılısada kendi menfaatleri konusund a asla yanılmaz. Nitekim Recevi meşhur

sloganında m¼cahitlere Öyle diyordu: “kapıdan dama kadar t¼m ev benimdir. Ama damdan yedi kat g¼klere kadar her Şey senin olsun. Recevi bu sloganını asla terketmedi. Ama daha sonra b¼y¼klerin nasıl alındığını çocukların nasıl satıldığını gözlerinizle görd¼k kendini satmaya yanaŐmayanlar ise b¼y¼k bir Şiddetle ortadan kaldırıldı veya s¼rg¼nlerde ölüme terkedildi.

ÇOCUKLARIN

YOK EDİLMESİ

Örg¼t 1989 yılından itibaren yani cinsiyet karşıtı ide olojik devrim ortaya atıldıktan sonra hızla aile fertleri birbirinden uzaklaŐtırılmaya çalıŐıldı. Bu uygulamaya önce yukarıdan başladılar. Ama bir müddet sonra Rehber istediklerinin gerçekteŐmediğini görd¼. M¼cahitler o s¼rg¼nde o ağır işler altında ve Aileden uzak bir ortamda bile eşlerinden boŐlmaya çalıŐmıyordu. Bunun için her Őeylerini vermeye razıdılar. Deneme dönemi başarısızlıkla sonuçlandı.

Körfez savaşında ailesi olanların eline iyi bir fırsat geçti. Örneğın erkek çocuklarını görmek bahanesiyle eşlerini de görebiliyorlardı. Recevi çocukların b¼y¼k bir engel olduğunu çok iyi biliyordu. Aynı zamanda çocukların ortadan kaldırılmasını ideolojik derdinde çok b¼y¼k katkısının olacağını az çok kestiriyordu. Artık hiç kimse için bir bahane kalmayacaktı.

Recevi'ye göre Körfez savaşı vuku bulmayacaktı. Herşey recevinin istediği gibi gelişecekti.

Ama çok geçmeden Körfez savaşı başladı ve Rehberin bütün umutları suya düştü. Savaşta Recevi'nin eline de güzel bir fırsat geçti. Gerçi savaşta saddam'ın yenilmesi örgüte yaramazdı ama Recevi'nin eline de iyi bir fırsat verdi.

Çocukları ilk önce karargahlardan ve eğitim merkezlerinden alarak savaş bahanesiyle götürdüler. Karargah aslında herkes için bir emniyet yeri idi. İran byarağı ve örgütün arması yanyana göklere çekilmişti. Amerikaya'da burada Irak ordusunun değil Mücahitlerin bulunduğu haber verilmişti.

Amerika'da bu karargahların bulunduğu yerin kilometrelerce etrafında bombalamadı. Ayrıca karargahlarda füze saldırılarına karşı yapılan sığınaklarda vardı. Bağdat bunun için yeterli bir güvenliğe sahip değildi. Birleşmiş kuvvetlerin ağır bombardımanı altındaydı. Bağdat'da çocuklar yiyecek ve içecek sıkıntısı çekiyordu. Böylece çocukların Irak'dan gönderilmesi konusu gündeme geldi. Bazı mücahitler buna karşı çıktıysa da bazıları ne yapacaklarını bilmedikleri için durumu kabullendiler. Onlar olayın gerçeklerini perde ötesini bilemiyorlardı. Onlara çocuklarının sağ kalması gerektiği söylenmişti. Bu ise çocukların sürgünün ölümünden daha iyi olduğu manasını taşıyordu. Elbette karargahta da yiyecek ve içecek sıkıntısı çekiyordu. Örgüt hızla çocukları Avupaya gönderdi.

Bu intikal olayında çok büyük harcamalar yapıldı bir çok birim işlerini tatil ederek bu olaya katkıda bulundular.

Gerçekten o hassas şartlarda böylesine alele acele bir şekilde çocukların Avrupa'ya intikalinin asıl nedeni neydi. Ne olması düşünülüyordu. Acaba örgüt çocuklara çok mu değer veriyordu. Savaş bittikten sonra çocuklar ailelerine teslim edilecekmiydi? Meryem sadece çocuklar emin biriyle kavuşsun diye bir çok Irak koyunlarının kurban kesildiğini söylüyordu.

1990 yılında Bağdat'ın bombalandığı bir esnada Bağdat'a gittim. Burada çocukları yakından gördüm. Geçimleri için hiç bir imkana sahip değillerdi. Avrupa'ya göçün korku ve paniğini yaşıyorlardı. Siren sesleri duyunca sığınaklara koşuyor durum normalleşince de dışarı çıkıyorlardı. Oldukça yorgun ve bitkindiler bu sığınakların hiçbirisi hava saldırıları karşısında emin ve güvenilir bir yer değildi.

Çocuklar artık çok yorulduklarını ve başlarına düşecekleri bir bombayla şehit olmak istediklerini dile getirmek istiyorlardı. Çocuklardan birisi daha okuma-yazma bilmediğinden babası için çizdiği iki gül dalını kendisini gösteriyordu. Çok geçmeden bu dallar merhametsiz eller tarafından koparıldı ve o çocuk da diğer güllerle birlikte sürgün edildi.

Çocuklar adeta tümüyle rehin alınmıştı. Çocuklar ailelerinin göz yaşları karşısında göçe başladılar. Çocukları acı ve karanlık bir gelecek bekliyordu.

Dünya utanç verici bir suskunlukla bu büyük cinayeti seyrediyordu.

Çok geçmeden bu defa bütün resimlere ve hatıralara el ykoydular çocukların ve ailelerinin karşılıklı yazdıkları mektupları vermez oldular. Özellikle de itiraz eden aileler çok büyük sıkıntı içindeydi. Çocuklar okul ve eğlenceden mahrum kalmışlardı. Çocukların oyunları tebessümü ağlaması ve oyuncakları bir an olsun hatırından çıkmıyordu. Büyük bir kin ve öfkeyle insani duyguların ölümü karşısında gözlerim kapalı kendi kendime adeta mırıldanıyordum. Çocukça onların çocuğmsu istekleri karşısında “iyi oldu size” diyordum. Çünkü siz sadece kendi menfaatlerinizi ve oyunlarınızı düşünüyordunuz.

O halde şimdi bunun cezasını çekin anne ve mamanızın ayrılmamasının nedeni de sizdiniz. Sizler asla diysdi ve ideolojik menfaatleri görmüyordunuz. Sizin Iraklı koyunlardan farkınız neydiki onlar kurban edildi sizlerde daha büyük bmenfaatler karşısında kurban edilmelisiniz. Şimdi den bu büyük eğlemin sonuçlarını ele almaya çalışalım.

1-Anne babanın ayrılması ve valideynin çocuklarına ayırdığı enerjisinin özgürlüğe kavuşulması... öyleki aile varken Cuma günleri bile tümüyle tatil ilan edilmişti.

2- Çocukların eğitimci ve öğretmen kadrosunun özgürlüğe kavuşması.

3-Çocukların işgal ettiği muhit ve mekanların kboşaltılması.

4-Çocuklar için harcanan paraların başka gerekli yerlere aktarılması

5- bu çocuklara bakan güçlerin ve dışarıda yaşayan taraftarların örgüte cezbedilmesi

6- Halktan çocukların mazlumiyeti söz konusu edilerek maddi ve manevi yardım toplanması

7- Çocukların İrtica haklarından istifade etmek örgütle çalışmak istemeyen ailelerin çocukları böylece rehin alınmış oldu.

9-Valideynin ve çocukların duygularının bastılması

10-ve neticede duyguların bastırılmasıyla örgüt için ideal insanların yetiştirilmesi

Önceden de ibr çok yerde çocuklardan su-i istifade edilmekteydi. Gezmek kaçmak hücrevi tutmak ve gizli yaşamak hususunda çocuklardan istifade ediliyordu. Bekar olan örgüt üyeleri ile yanlarında arkadaşlarının çocuklarını alıyorlardı ki o hücre evinde hiçkimsenin şüphe edemeyeceği bir şekilde rahatça çalışabilsin. Teşkilat içinde de çocuklardan kötü istifade ediyorlardı.

Bu çocuklar daha genç yaşlarda örgüte sokuluyordu. Bu yaşta ağır silahların gölgesinde yaşayan bir çocuk büyüklerin nezdinde sürekli askeri operasyonlara da katılmak istediğini ifade ediyordu. Örgütün tüm slogan ve marşlarını ezberlemişlerdi. Bakışlarında adeta baĝnazlık ve düşmanlık

okunuyordu. Onlar anne-babalarının aksine dış dünyayı daha az tanıyorlardı. Çocuklar örgüt dışındaki dünyada yaşayan çocukları asla tanıma imkanı bulamamışlardı. Bunu anlam kabiliyetini de kaybetmişlerdi. Onlar örgüt dışındaki dünyada da karargah ve askeri kanun ve ilişkilerin hakim olduğunu zannediyorlardı.

Bu yüzden çocuklar sövmeyi dahi bilemiyorlardı. Sadece valideyninin kullandığı kelimeleri biliyorlardı. Çocuklar Humeyni ve Recevi dışında kimseyi tanımıyorlardı. Onlar için Recevi tüm temizlikler, kudret, azamet, merhamet ve kurtuluşun Humeyni ise kötülüklerin ve işkencelerin sembolüydü. Bu çocuklar gerçi Mesut ve Meryem'in güzel yüzünün resmini yapamıyorlardı. Ama yaptıkları tüm kötü resimleri Humeyni'ye isnad ediyorlardı.

Bu çocuklar örgüt içinde kaldıkları taktirde örgüt için bulunmaz bir nimet konumundaydı. Zira bu çocuklar asla örgüt için problem çıkarmıyorlardı. Sözde Allah'ın temsilcisi olan Recevi ve kötülüklerin sembolü olan Humeyni dışında üçüncü bir şahsın daha olabileceğini akıllarından bile geçmiyordu. Çocuklar örgüt içinde düzenlenen tüm merasim ve etkinliklere katılıyordu. Askeri törenlere bile bir gözlemci olarak katılıyorlardı.

Ama anne ve babalarını görünce onları ayakta alkışlıyor ve teşvik ediyorlardı. Çocuklar aslında bu katılım ve davranışlarıyla adeta ordudaki ruhsuzluk ve sessizlik ortamını yıkıyorlardı.

Bütün bunlara rağmen gelin görün ki Meryem Recevi 1992 yılındaki bir konuşmasında örgüt üyelerine şöyle sesleniyordu:” Humeyni İran halkının yuvasını dağıttı. Ama örgütümüz bu konumda aileleri ihya etmeye çalışmış ve çocukların en iyi şekilde yaşayacakları bir yuva haline getirmiştir.

Halbuki eğer Humeyni elindeki imkanları aileleri yıkma yolunda kullansaydı ninelerimizi dahi eşlerinden ayırabilirdi. Ama Humeyni bu işi yapmadı aksine toplu evlilik merasimleri düzenlenmektedir. Bütün gençleri evlendirmeye çalışmaktadır. Halbuki nüfus artışının işsizliğe neden olacağını kendisinde bilmektedir. Neticede ise yine zenginler sevinecektir. Humeyni büyük çocukları savaşa götürüyor ve bu çocukların İslam ve İslami rejim uğruna savaştıklarını söylüyordu. Ama Recevi Humeyni kadar bir cesrete sahip değildi. Çocukları yok etmeyi aileyi dağıtmayı ve insani duyguları öldürmeyi kendi hegemonyası için yaptığını açıkça söyleyemiyordu. Zira öz eleştiri ve cesaret ancak devrimci bir ruhun işidir. Devrimde kendini korumak için kendisi fedakarlıkta bulunur başkaları değil.

Eğer bir gün bir devrim kendi ilkelerini korumak istemezse o zaman devrimin tüm değerleri kar gibi erimeye başlar. Geriye değil değersiz şeyler kalır. Bu da artık devrim değil, anti-devrim bir şekle bürünür. Rehber bir bomba patlattığında bunun halk düşmanlarını mı yoksa halkın kendisini mi hedeflediği o zaman anlaşılacaktır. Devrim bir avuç hasta, yaşlı,

asker, intikamcı, esir, cahil, bağınaz ve uşak ruhlu kimselerin eliyle gerçekleştirilemez.

Devrim, güç elde etmek için yapılan bir ihtilala değildir. Devrim; sıçraya veya sürünen bir ahreket değildir. Devrim önceki diktatörlüklerin devamı değildir. Devrim; yabancıların siyasi, askeri ve mali yardımlarıyla gerçekleşemez. Devrimin koruyucusu bir teşkilat veya örgüt olamaz. Devrim bütün emekçelerin mazlumların, sömürülmüşlerin ve aydınların toplumdaki diktatörlüğe karşı ortak bir başkaldırısının adıdır.

Boşanma

Recevi ideolojik boşanma felsefesiyle hem kendini hem de örgütünü bir uçurumun eşiğine götürmüştür. Recevi genel boşanma emrini 1991 yılında verdi. 1985 yılında ise eski elşinden boşanan Meryem ile evlendi. Aslında Recevi çok daha önceleri genel boşanma emrini vermeyi düşünüyordu. Ama bu işi o zamanlar örgüt içinde kimse kabullenemezdi ayrıca Recevi'nin örgütünü şimdiki gibi büyük bir gizlilik içinde olmadığından bir dış baskıyla karşılaşırđı.

Recevi 1989 yılında Meryem'i örgütün birinci derecede sorumlusu tayin ederek tarihter ilk defa bir kadının ideolojik ve siyasi bir örgütün başına getirdiğini göstermeye çalıştı. Ve bunu gölgesinde boşanma meselesini söz konusu etti. Recevi'ye eşinin yükseliş nedeni kendisi idi. Halbuki Recevi 1984 yılında Meryem'i elde etmek için ona çok daha büyük

bir makam vermişti. Ama boşanma işinin örgüt elemanlarınca kabul edilmesi büyük bir olaydı. Eğer örgüt üyeleri bunu kabul etmeseydi Recevi oldukça zayıf düşecekti. Evliler ve bekarlar arasında sürtüşme olacaktı.

Böylece de örgüt bir çökemnin eşiğine gelecekti. Recevi iki yıl boyunca bu boşanma emrini ilk önce kendine yakın kiseler arasında uygulamaya koydu. Bunun içinde Recevi terfi ve derece silahını kullandı. Recevi 1989 yılında tüm dereceleri lağvetti. Hiç kimseye üyelik derecesini bile bırakmadı. Böylece önceki görev ve derecesini almayı boşanmaya teslim olmaya bağladı. Bu yüzden kendisine ilk etapta itiraz edenler sadece çocukları olan ailelerdi. Hatta boşananlar bile aradabir çocuklarını görme bahanesiyle eşleriyle görüşüyor ve ilişki kuruyordu.

Receiv İmam'ın vefatından ve savaşın bitmesinin ardından yeniden savaş ateşlerini alevlendirerek örgüte nefes aldirmek istedi. Bu dönemde Recevi üst kadroda boşanma olayını uygulamaya başladı. Daha sonra 1990 yılında Körfez savaşı esnasında çocuklar Avrupa'ya sürgün edilince de eline büyük bir fırsat geçti. Örgüt 1991 yılında daha çok hareketin dış cephesiyle uğraştı. Ve yavaş yavaş boşanma olayını en alt kademelere kadar uygulamaya başladı. Körfez savaşı bitince ve biz de Irak'ın kuzey ve Güney merkezlerini koruma işini Irak güçlerine teslim edince örgüt aniden savaş çanlarını çalmaya başladı.

Örgüt her an büyük bir saldırının başlatılabiceğini söylüyordu. Yeniden güçlenmek için uygun bir fırsat aranıyordu. Recevi sürekli yıllardır yıkacağına vadettiği düşmana son darbeyi indirmenin fırsatını kolluyordu. Bir Cuma akşamı tüm güçlerini toplayan Recevi onlara boşanmayı emretti. Recevi bu boşanam emrini çok acele ve aniden verdi. Böylece işi bir oldu bittiye getirmek istiyordu. Aksi taktirde eşler birbirine telefon açıp veya görüşüp ortak bir karar alabilirlerdi.

Recevi bir şey yapmak istediğinde bunu önce üst düzey arasında uyguluyor ve böylecede muhtemel itirazların şiddetini azaltmaya çalışıyordu. Hatta bir şeyi önce övüyordu ki daha sonra kötülediğinde sadece şartların gerektirdiğini ima edebilsin. Recevi çok önemli gördüğü bu boşanma olayını başarıyla sonuçlandırmak için örgütün varını yokunu ortaya koydu. Recevi'ye göre bu siyasi, örgütsel veya güçlerle ilgili bir olay değildi bu tümüyle örgütün ideolojik bir boyutuydu. Recevi'ye göre bu olay güçleri ayrıştıran ve temizleyen bir etkendi. Örgüt üyeleri böylesi durumlarda ya ayrılıyor veya daha fazla bağlanıyordu. Devrimci olan ve olmayan güçler belli oluyordu. Bu yüzden Recevi sürekli Kur'an, İncil ve Tevrat'tan örnekler getirerek yaptığı bu işi tevîl atmeye çalışıyordu.

Cinsiyet Çelişkisi

Cinsiyet; ortaya çıktığı ilk günden beri bir çelişkiyi de beraberinde getirmiştir. Adem Ve Havva'nın şeytanca kandırıldığı gün bu çelişkide ortaya çıktı ve beşer hayatının sonuna kadar bu çelişki devam edecektir. Beşer hiçbir zaman bu çelişkiyi halledememiştir.

Ama Recevi'ye göre bugün bu çelişkiyi halletme zamanıdır. Bunu ilk önce bu kuru, yakıcı ve sürgün çöllerde uygulamak gerekir. Recevi bu çeşilikiyi halleden öncülerden olmak istiyordu. Bu çelişkinin ne zaman sona erdirileceği malum değildi. Belkide bu nesil sözkonusu çelişkinin ortadan kalktığını göremeyecekti. Recevi örgütün bütün imkanlarını sözkonusu çelişkiyi ortadan kaldırma yolunda seferber etti. Ama her zamanki gibi Recevi yine kendini bu cinsiyet çelişkisinin dışında görüyordu. Zira kendis tertemiz bir kaynağa bağlıdır ve böylesi çelişkilere düçar olmamıştır. Örgüt veya güçler bu çelişkiyi halledemedikçe yok olmaya mahkumdur. Ardından devrim ve halk da yok olacaktır.

Velhasıl Recevi devrimci, savaşçı ve hatta insan olup olmamanın ölçüsünü boşanma emrine bağladı. Böylece örgüt üyeleri rehberine borçlu bir hale gelmiştir. Recevi sözkonusu sapıklığını tevcih etmek için bakınız ne deliller ortaya atıyordu: “sizler bekarken ne kadar zevk ve şevkle savaşıyor ve canu gönülünden mücadele ediyordunuzama evlendikten sonra devrimci ruhunuzu kaybettiniz. Dolayısıyla ben de sizi devrim fırınında yakmazsam böylece yeniden

diriltmezsem siyasi ve ideolojik olarak iflas edecek belki de yok olacaksınız.

Artık kendiniz için çalışınız. Ben sizin randımanınız veya herhangi bir işinizle uğraşmıyordum. Ben sizin herşeyinizi istiyorum. Ben kalp bve duygularınızı istiyorum ben aşkınızı istiyorum, eğer bunu bana verebilirseniz siz her şeysiniz ve benimle bu yolu aşabilirsiniz. Aksi taktirde bir hiç olursunuz ve benim taraftarlarım olamazsınız. Devrimci olamazsınız, ben kalplerinizin içine girmeliyim. Kalbiniz benim adımla atmalıdır. Böylece siz de kurtuluşa erecek ve Cennete gideceksiniz. Ama eğer ben kalbinizde olmaz ve her şeyinize yön vermezsem asla kurtuluşa eremezsiniz. Bu demektir ki kalbinizde benden başkası vardır. Ve bu da eşinizdir. Sizi çalıştıran ve savaşa sürükleyen artık eşinizdir, bu yüzden de çok zayıf ve güçsüz kalacaksınız. Ahirette de bu eşinizle birlikte Cehennem gideceksiniz. Zira Cennet salahiyyetli bir önderin arkasından yürüyenlerdir. Ahiret yurdu eşi yerine rehberine aşık olanlarıdır.”

Bu merhalede güya örgüt üyeleri niteliksel olarak yükselecek ve bir deruni devrim gerçekleştirecektir. Eş ve cinsiyet incirlerinden kurtulacak ve adı Recevi olan büyük bir kaynağa bağlanarak bu kaynaktan doyasıya içecektir. Recevi bu bağlamda genel boşanmanın olumlu yan etkilerini ve sonuçlarını da şöyle bir bir sıraladı:

1-Eş ve aile bağımlılığndan kurtulmak

2-Hedef tayininde eşinin değersiz ve sınırlı etkisinde olmamak.

3-Savaşta korku ve endişenin olmaması.

4-Ölümden korkmamak

5-Kaynayan bir kaynağa yani rehber Recevi'ye bağlanmak

6-Cinsiyet mezarlığından kurtulmak

7-Meryem adındaki yeni bir dünyaya ayak basmak

8-Temizlik ve özgürlük duygusu

9-Cinsel baskıdan kurtuluş

10-Cinsiyet çelişkisini halletmek

11-Eş ve çocuklarınızı rehberden uzaklaştırır ve diğer olumsuz bağlarınızı zayıflatır.

12-Kurtuluş patlamasını gerçekleştirmek

13-Rehbere aşık olmak ki bu aşk yüce ve ebedi bir aşktır.

14-Önce cinsel ideolojiyle savaşa gidiyor ve çalışıyordunuz. Ama bundan sonra tevhid ideolojisiyle savaşacak ve çalışacaksınız.

15- Eşlerin birbirine bakış açısını düzeltmek

16-Erkeğin kadın karşısında takındığı yırtıcılık ve hayvani huylarını ortadan kaldırmak.

17-Kadının cinsel sömürüsüne son vermek

18-Bu çelişki halledilemediği için hedef ve idealler zayıflamaktadır.

19-Bu varlık ve yokluk meselesidir.

20-Rehbere sırt çevirmemektir

21-Kıyamette kurtuluş nedenidir.

22- Rehberin emirlerine itaattir.

23-Rehbere biatetmek ve lebbeyk demektir.

24-Allah'ın ideolojij imtihanını başarıyla geçen İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed gibi peygamberlerin çağrısına lebbeyk demektir.

25-Eski heyecan, duygu ve üretim gücünü elde etmek

26-Kurtuluşa ermek için kadın Revevi ile evlenmelidir. Bu Allah'ın sözü ve Son Peygamber'e hediyesidir.

27-Boşanma sebebiyle insanlarımız kurtuluş patlamasını yapacak $E=mc^2$ düzeyinde enerji üretecektir.

Recevi daha sonra kadın erkek tüm taraftarlarına bu emri karşısında şöyle bir ikileme tabi tutmuş, sınıflandırmaya gitmişti:

Kadın

Boşanmayı kabul ederKabul etmez
Rehberle evlenir.....Rehbere sırt çevirir
Halk ve rehberle vefadarlık.....Eşine vefadarlık
Cennet.....Cehennem
Yükseliş.....Alçalış
Sorumluluk.....Ağır ve faydasız işler
Kurtuluş uçuşu.....Cinsiyet mezarlığı
Teşvik.....Boycot ve tecrid
Kurtuluş gatlaması.....İdeolojik aşağılama
Kurtuluş.....Esaret
Her şey.....Hiç bir şey
İffet.....Fahişelik
Ulaşmak.....Kesilmek, kopmak

Rüşde ermek.....Yok oluş
Evsahibi.....Misafir

Erkek

Boşanmayı kabul ederEtmez
Rehbere bağlanır.....Bağlanmaz
Cennet.....Cehennem
Yükseliş.....Alçalış
Sorumluluk.....Ağır ve angarya işler
Kurtuluş uçuşu.....Cinsiyet mezarlığı
Teşvik.....Boykot ve tecrid
Kurtuluş patlaması.....İdeolojik aşağılama
Kadın esaretinden kurtuluş.....Kadın esareti
Her şey.....Hiç bir şey
İffet.....Vahşi ve saldırgan bir hayvan
Ulaşmak.....Kopmak, kesilmek
Kemale ermek.....Kemalden mahrumiyet
Halk ve rehber vefadarlık.....Eşine vefadarlık
Evsahibi.....Misafir

Recevi burada diğer denemelerinde olduğu gibi taraftarlarına diyordu ki bu boşanma olayı da irade, niyaz ve istek üzere olmalıdır. Baskı ve isteksizlik üzere yapılan boşanmalar kabul değildir.

Rehbere ihtiyaç duyulmadan yapılan boşanmaları Rehber kabul etmez. Böylesi bir boşanma sadece bir tür riyazet sayılır. Rehber sadece sizin kurtuluşunuz ve yücelişiniz için bu boşanmayı kabul etmektedir. Aksi takdirde zorla yapılan boşanma olayında hiç kimse rehber aşıkmış sayılmaz. Dolayısıyla da

kimse kurtuluşa eremez. Hiç bir faydası olmadığı için de hiç olmazsa daha iyidir. Recevi daha sonra böyle bir devrimi kolay kılmak için de şöyle dedi:”Bir gram mücahitlik ruhunu taşıyan bir insan boşanma sonrası kurtuluş patlamasını gerçekleştirebilir, devrim yapabilir ve böylece de cinsiyet mezarlığından kurtulabilir.

Böyle bir insan kolayca Meryem’in dünyasına girebilir. Tüm ruhunuz Humeyni ve Şah sevgisiyle de dolsa bir gram devrimci ruhunuz varsa bu devrimi gerçekleştirebilirsiniz. 1989 yılından beri bu örgütte kalan jerkeste de bu bir gram mücahidlik ruhunun olması gerekir. Aksi taktirde asla bu zamana kadar aramızda kalamazdı. Bu devrimden elde edilecek enerji $E=MC^2$ enerjisiyle eşit düzeyde olacaktır.

Recevi’ye göre Meryem’i alan herkes kolayca Rehber’e aşık olabilirdi. Ama Meryem’i almak ve bu patlamayı gerçekleştirmek için mutlaka tüm duyguların kesilip atılması gerekir. Kendinden geçip, devrim fırınında yanmak gerekir.

Recevi’ye göre şimdiye kadar görülen bütün yenilgilerin nedeni ve yakın bir gelecekte elde edilecek olan nihai zaferin anahtarı insanın bu cinsiyet mezarlığından kurtuluşudur. Zira insan içgüdüleri için yaşamaktadır ve bunun için kendini korumaya çalışmaktadır. İnsan bu cinsiyet mezarlığından bir çıkabilse artık canını neden istesin ki?

Dolayısıyla cinsiyet çelişkisini halledilirse yakın bir gelecekte mutlaka zafere kavuşulacaktır. Daha

sonra bir kaç kiři kalkıp itiragta bulundular ki, “Biz savaşta sadece eşlerimizi ve çocuklarımızı dūřndüğümüz için hakkıyla savaşamadık.”

Bu mücahitler güya yaralandıklarında da sadece eşlerini ve çocuklarını dūřünüyorlarmıř. Rehber akıllarına bile gelmiyormuş.

Dolayısıyla Recevi de bütün bu deliller karşısında iddia ediyordu ki tadılan tüm yenilgilerin nedeni cinsiyet çelişkisinin halledilmeyişi ve mücahitlerin sadece kendilerin dūřünmeleridir. Zira bu insanlar sadece eşlerine bağlılık içindeydi. Halbuki bunları tümüyle rehberle bağlanmalıydı.

Recevi güçlerini yaralamak istediğinde onlara bir imtiyaz vermesi gerektiğini çok iyi bilen biriydi. Bu yüzden boşanma emrini vermeden önce bütün rutbeleri iptal etti. Üyelik derecesini elde etmek için boşanma ateşinden geçmek gerekiyordu.

Öte yandan üyelik derecesini överek niteliksel gelişimin ilk basamağı olarak gösterdi. Üyelik rutbesine sahip olmayanlar eksik insanlardır.

Özellikle üst dereceli kimseler birden bire derecelerinin alınmasıyla büyük bir çok yaşadılar. Bu yüzden yeniden kaydettikleri dereceleri elde etmek için tam bir teslimiyet içine girdiler. Özellikle de örgüt nikahıyla evlenen kimselerin boşanması hiçte zor olmadı. Bu insanlar genellikle problemlı bir aile hayatı yaşıyorlardı. Hem bu problemlerini kökten halletmek ve hem de boşanma ödülünü elde etmek için hemen

teslim oldular. Çünkü daha önce örgüt ferdi boşanmalara izin vermiyordu.

Diktatörler sürekli Cinsel ve duygusal baskı altındaki askerlerini kendi rejimlerinin koruyucusu olarak görmüşlerdir. Recevi bu baskıyı aşk olarak nitelendirmektedir.

Receviye göre bu aşk kin doğururur. Recevi rutbe olayından sonra cennet silahını da çok iyi kullandı. Recevi daha önce cennete girişi bu kadar zor tutmamıştı. Recevi daha önce Mücahit olan herkesi cennete gireceğini söylüyordu. Recevi Müslüman olmayan ama kendine yardım ederken ölenleri şehid olarak adlandırıyordu. Ama boşanma olayından artık cennete girmek isteyenler mutlaka Receviye aşık olmalıydı. Recevi diyordu ki herkes bana aşık olmalı ve bana kalbinde yer vermelidir. Kalpleriniz benim için atmalıdır. İlginçtir ama Recevi asla ma'şuk karşısındaki aşığın halinin ne olduğundan bahsetmiyordu. Rehberine göre kendini feda edenler zengin olurdu. Ne kadar feda olursanız o kadar dolarsınız. Daha güçlü bir kudret sizi doldurur. Dolayısıyla feda edeceğiniz hiçbir şeyiniz kalmamalıdır. Geride köprü bırakılmamalıdır.

Herkes arkasındaki köprüleri yıkmalıdır. Öte kandan aile çocuk ve eş dönüş için bir köprüdür. Böyle köprülere sahip olanlar zor zamanlarda dönüş yapabilir. Recevi taraftarlarına şöyle sesleniyordu: “Siz benim fedailerim değilmisiniz canınızı bana feda etmeye gelmediniz mi? Dolayısıyla cinsiyet esiri

kimselerle kendi canını düşürmektedir. Siz cinsiyeti neden düşünüyorsunuz? Cinsiyeti isteyen hakikatte kendini istemektedir. Can olmayınca cinsiyet neye yarar?

Recevi bu sözleriyle muhaliflerini baştan susturmak isiyordu. Öyle ya Receviyi seven bir kimse bütün şuur, bilinç, mücadele, isim, ekmek, Yiyecek, ideal ve hüviyetini orna borçluydu böyle bir insan aşka ve duygularını başka birine ayırmazdı. Eşine ve çocuğuna veremezdi. Recevi eşini kendine verenlere o da Anka kuşu Meryem'i veriyordu. Recevi mücahitlerin değersiz eşleri karşılığında kendi değerli eşini takdim ediyordu. Bu kuru ve sürgün çöllerde kim itiraz edebilir ve duygularını savuna bilirdi. Anka kuşu Meryem karşısında kim durabilirdi.

Meryem'i alan kimseler artık özgürlük eşitlik, adalet, ekmek ve toprak istememliydi. Zira bunlar Anka'yı almışlardı. Anka halkın yıllarca sadece görmek için kanat çırpıtığı bir kuştı. Dolayısıyla Anka dışında bir istekte bulunmak devrim karşıtı olmakla eşti.

Acaba Meryem'de bu cinsiyet nazarlığından kurtulmalı değil miydi? Hiçkimse Receviye veya meryem'e bu soruyu sormaya cesaret edemiyordu. Ama iki kadın komutanın yaptığı açıklamalar bazı zihinlere bu sorunun takıldığıнын göstergesiydi. Bu iki kadın şahadet ediyorlardı ki meryem devrimden önce de cinsel bir çekiciliğe sahip değildi. Erkeklerle çok rahat konuşuyordu. Yani Meryem'in daha örgüte

girmeden cinsiyet çelişkisini hallettiğini söylüyorlardı.

Bazıları Meryem'in adının İmam Rıza'dan nakledilen rivayetlerde de geçtiğini söylüyorlardı. Güya İran'da Zalim bir hükümet başa geçecek ama bir kadın kıyam ederek bu hükümeti yıkacak ve tüm dünyaya emniyet ve güvenlik getirecektir. Recevi defalarca Meryem'in cinsel çekiciliğinin etkisinde kaldığını itiraf etmiştir. Böylelikle Recevi tüm belalaları Meryem'e yüklemek istiyordu. Örgüte olan herkes bütün kötülükleri rehberden uzaklaştırıyor ve bütün güzellikleri rehberine isnad ediyordu.

Meryem de sıkışınca rehberin yardımına koşuyordu boşanmanın bir doğuma benzediğini ve İnsanın doğum sancısı çekse de sonradan bu çektiği acıların tatlılığını tadacağını söylüyordu. Meryem Genel boşanma felsefesinin büyük bir ilahi nimet olduğunu iddia ediyordu.

Meryem'in eski kocası da Receviyi yavaş davrandığından ve merhametinden ötürü eleştiriyordu. 1985 yılında eşi Meryem'i Receviye takdim eden bu şahıs ateşli konuşmalarıyla Receviyi hızla devrim yapmaya teşvik ediyordu. Rehberin bile söyleyemediği bir takım şeyleri o rahatlıkla tevil ediyor, beyan ediyordu.

Halbuki bu şahıs Meryem'i boşadığında söz konusu boşanmanın özel bir durum arzettiğini bir daha tekrarlanmayacağını iddia etmişti. Kendisine şimdi neden herkesin boşanmasının istendiği sorulunca da

şöyle demişti: “ben o zamanlar şaşkınlık içindeydim. Ne dediğimi bilmiyordum. Ayrıca insan yanlış söylemiş olabilir. Bu gün söylediğini yarın yalanlayabilir. Bu örgüt genelinde uygulanması gereken bir şeydir. İran halkının ailevi bağlarını korumak için bunu yapmalıyız. Bu adam sürekli bütün problemlerin kadınlardan kaynaklandığını söylüyordu.

Ama Recevi asla kadını eleştirmiyordu. Hatta kadınların kendini rehberine bağışlamasını istiyordu. Recevi kendi aleyhine bir hareket başlatacak kimsekerin de erkekler olabileceklerini çok iyi biliyordu. Bu yüzden hiçbir hususta erkeklere güvenmiyordu. Recevi görev verdiği tüm erkekleri ya sıkı bir kontrole tabi tutuyor ya da şek ve şüphe gözüyle bakıyordu. Cinsel devrim kadınlar için daha kolay gerçekleşmişti. Kadınlardan cinsel sömürüye izin vermemeleri isteniyordu.

Komutanlardan birinde itiraf ettiği gibi bu devrim kadınların erkekleri daha çok arzuladığı ve erkeklerin kadınları tümüyle unuttuğu bir zamana kadar devam edecekti. Rehber sürekli kadının cinsel açıdan sömürülmesini gündemde tutuyordu. Halbuki Recevi daha kısa bir süre önce kadınları zorla komutanlarıyla evlendirdiğini unutmuştu. Ama şimdi Recevi her konuda kadını öne geçirmiş ve sürekli kadın sömürüsünü gündem de tutuyordu. Bazı kadınlar daha da ileri giderek bu genel boşanma olayının bütün dünyayı ilgilendirdiğini ve her yerde uygulanması

gerektiğini iddia ediyorlardı. Halbuki boşanma bütün insanlar için kötü bir şeydi.

Bazı kadınlar boşandıkları için seviniyorlardı. Bir nevi özgürlüğe kavuştuklarını sanıyorlardı. Artık Meryem'in dünyasına girdiklerini iddia ediyor ve mutlu olduklarını söylüyorlardı. Kadın geri kalmamak için rehberin sözlerini tekrar ediyor. Kendini eleştiriyor ve sözde kendine engel olan eşine lanet yağıdırıyordu. Halbuki daha önce de başına gelen bütün belaların bekarlığından olduğunu iddia ediyor ve örgüt tarafından evlendirilince kurtuluşa erdiğini iddia etmişti.

Bazıları ise rehberin boşanma emrini manasını kimsenin derketmediğini iddia ediyorlardı. Çünkü rehber dullara ve bekarlara dahi gelip boşanmalarını emretmişti. Dolayısıyla bu boşanma zihni bir boşanma anlamındaydı.

Bu yüzden bekarlar şöyle diyorlardı: “Bizim boşanmamız evlilerin boşanmasından daha zordu. Zira onlar eşlerinden boşanınca rahatlıyorlar ve yerine rehberi koyuyorlar ama bizim verebileceğimiz maddi bir değerimiz yok. Bizim boşanmamız zihni bir boşanmadır. Maddi bir boşanma değildir. İçimizde olan şeyle4ri boşamak çok zordur. Ölümünden bile ağırdır. Bu yüzden bazen annemizden doğduğumuza bile pişman oluyoruz.” Recevi ayrıca dullar da boşanmayı emrediyordu. Dulların boşanma ise şehit eşlerinin hatıralarını unutmaları idi.

Bu hatıralar terkedilmeli ve yerine rehber geçirilmeli idi. Recevi'ye göre en kolay boşanma evli çiftlerin boşanması idi. İkinci derecede yer alan boşanma ise bekarların boşanması ve üçüncü aşamada ise en zor olan eşi şehid olmuş dulların boşanması idi.

Örgütteki cinsiyet karlıtı bu devrim ile İsmailiye Mezhebi arasında oldukça az bir benzerlik vardır. İsmailiye fırkasının fedaileri mutlak surette hadımlaştırılıyorlardı ki asla kadınlara yakınlık duymasınlar. Ama biliyoruzki bu fedailerin hepsi bekar ve erkek idiler. Evli olanlar hadımlaştırılmıyordu.

Ayrıca bilindiği gibi hadımlaştırmak sürekli kötülere verilen bir ceza konumundaydı. İsmailiye fırkası bu uygulamanın iyi randımanını almış pratikte de olumlu etkilerini görmüştü. Ama Asr-ı Saadet'de ve Aşura kıyamında Müslümanlar ölüme gittikleri anda biler eşiyle muaşeretle bulunmuş ve kendilerini bu hususta sıkıntıya sokmamışlardır. Halbuki onlar ideolojik açıdan daha zengin ve peygambere daha yakın kimselerdi. Hasan Sabbah oldukça iyi niyetli biriydi. Halkçı ve şahsiyetli bir ansandı. Onun taraftarları da gönüllü fedaileri olmuştu. Ama Recevi'nin adamları kandırılmış veya korkutulmuş kimselerdir. Recevi kendini Nuh'a benzetmektedir.

Güya şuanda gemi yapmaka meşguldür. Sonunda sel gelince Recevi ve bir avuç taraftarı bu gemiye binerek kurtuluşa ereceklerdir. Recevi sürekli gönüllü yaptırtamsığı işleri zorla yaptırtmaktadır. Nitekim

çocukların Avrupa'ya sürgünedilmesi konusunda bir çok aile gönlü razı olmayınca Recevi'nin baskısına ve zorbalığına maruz kaldı. Okul, park, hayvanat bahçesi ve eğlence yerlerini kapatarak çocukları sürgüne mecbur bıraktı.

Recevi boşanma olayında da önce istek ve rızaya önem verdi. Sonra boşananlara özel imtiyazlar ve rütbelere verdi. Ama abuna rağmen bir çok çifti boşanmaya yanaşmadığını görünce zora başvurdu. Bu da olmayınca çiftleri sürgün etti. Recevi aileleri dağıtmak için elinden gelen her şeyi uygulamaya geçirdi. Recevi bu işin başarıyla sonuçlanması için bütün tetbirleri almış ve taraftarlarının kaçış noktalarını kapatmıştı. Recevi örgütün üst kademesindekiler için üç talakla boşanmayı emretmişti. Bir alt kademedekiler için zafere kadar boşanmayı emretmiş bu sürenin altı ayı geçmiyeceğini vadetmişti. Ayrıca Recevi başlarda erkeklerin evlenmesini yasaklamış, kadınların evlenmesini ise serbest bırakmıştı.

Örneğin: Cemal adında biri için şöyle diyordu: “Cemal örgüte yeni giren biridir. Boşanma konusunu anlamıyor, ideolojik ve örgütsel konulara yabancıdır. Sokağın kasabıdır, kel, çirkin ve bir çok ayıpları olan biridir. Onu örgüte kazandırmak için kadından istifade etmemiz gerekir. Örgüte cezbolması için on uevlendirmeliyiz. Her kadın bu devrimci ideolojik ,iş için teslimiyet içinde olmalıdır. Aksi taktirde örgüt üyesi olamaz ve devrimci sayılamaz. Oradaki kadınlar

devrim adına bu çirkin insanla evlenmeyi kabul ettiler. Recevi kadınlardan aşk, duygu ve gururlarının tümünü istiyordu.

Meryem defalarca Mücahitlere ferdi gayret ve horozluğu bir kenara itmelerini söylemişti. Herkes ideolojik gayerete ermeliydi. Meryem de örgütte erimenin temel taşı ferdi gayretin yok olmasında görüyordu. Acaba sadece birini kazanmak veya elde etmek için cinsiyetini satan bir insanın artık ferdi bir grup gururu kalır mı? En büyük zafer ganimet, esir ve toprak elde edilen zafer değildir. En büyük zafer insanı elde etmektir.

Tarih boyunca hiç bir siyasi rehber Recevi gibi iğne ile dağı kazıyamamıştır. Recevi kadın sömürsünün sona erdirilmesi ve özgürlüğü meselesini bile kendi güçlerini kontrol etme hususunda kullanıyordu. Fertleri tahkir ederek hürriyetini değiştirerek ve direnişlerini kırarak örgütten ayrılmalarına engel oluyordu. Recevi eşler arasına casus sokarak onların boşanmasını sağlamaya çalıştı. Bu casuslar kadına diyorlardı ki yıllardır eşin seni cinsel açıdan sömürüyor bu sömürüye son vermelisin dolayısıyla yücelmek istiyorsan mutlaka boşanmalısın. Kadını ikna edebildilerse ne güzel!

Aksi taktirde kocasının yanına gidip aynı senaryoyu ona tekrarlıyorlardı. Bunlar olmayınca da zorla ve baskı ile gerekirse hilelerle eşleri birbirinden ayırmaya çalışıyordu.

Recevi ilk önce boşanan herkese rütbe vadetti. Ama daha sonra bununla yeterli olmadığı ve bizzat eşlerine ihanet etmeleri gerektiğini söyledi. Yani sadece şekli olarak boşanmayı kabule tmedi. Zira Recevi zahiri bir boşanma ile istediği hedeflere ulaşamazdı bu yüzden Recevi bütün aşkı ve duyguları istiyordu. Bu kadar geniş boyutlarda kampanya açılmıştı ki boşanmayı kabul etmeyenler biel bir yere kadar bu kampanyanın etkisi altına kalmış ve eşleriyle görüşmeyi terketmişlerdi. Hatta bunlardan birisi boşanmadığı halde artık eşinden cinsel lezzet almadığını söylüyordu. Zira Recevi'nin istekleri karşısında utanç duyuyordu. Zafere erinceye kadar da cinsel lezzeti kendisine haram kıldığını ifade ediyordu.

Bu cinsel baskı sebebiyle bir çok insn sinirsel ve ruhsal hastalıklara düşer olmuştu. Hatta kadınlardan birisi cinsel ihtiyacını karşılamak için bölgedeki yabancı işçilerden biriyle ilişkiye girmişti. Özellikle yaşlılar bitkinlik, hoşnutsuzluk ve kırgınlık içindeydi. Bir çoğu bütün bunları Meryem'den kaynaklandığını iddia ediyorlardı. Adeta Meryem kendi başına gelen şeyin herkesin de başına gelmesini istiyordu. Recevi bu baskılarını gittikçe artırdı. Komutanlar sürekli rapor tutuyor ve üyelerinden geçirdiği değişiklikler hakkında rapor istiyordu. Cinsel ihtiyaçlarından şehit eşlerinin hatırasına kadar her şey hakkında bilgi istiyorlardı. Herkese gördükleri rüyalarını bile anlatmasını istiyorlardı. Recevi dışarıda ise yaptığı

ateşli konuşmaları ve sahte gülücükleri ile insanları kandırıyordu. İnsanlara özgürlük getireceğini ve sonra da hiç bir şey istemeden bırakıp gideceğini beyan ediyordu.

Recevi Humeyni'nin ölümünden altı ay sonra Tahran'ı ele geçiremeyeceğini anlayınca kadın zor ve hileden ibaret olan yeni ve devrimci bir haremlik kurmaya kalkıştı. Recevi ile diğer siyasi liderler arasında bir çok fark vardır. Diğer liderler başa geldikten sonra bir haremlik olmuşlardır. Ama Recevi daha başa gelmeden züht ve takva örtüsü altında haremlik kurmaya çalıştı.

Diğer liderler en azından yaptıkları günah karşısında susmayı tercih ederlerken Recevi bunun tersini yapmaktadır. Örneğin Şah asla ahlaki sağıklığını ters yüz etmiyor ve kadına zulmü kadının özgürlüğü diye lanse etmiyordu. Recevi kadının özgürlüğü adına kadına zulmetmektedir. Siyasi hedefleri için onu kullanmaktadır.

Recevi'nin parası çok olduğu için kadınları satışa çıkarmıyor ama onu aşağılayarak ve cinsiyetini sömürerek teslim olmasını ve uzlaşmasını sağlıyor. Recevi güç kazanmak ve güçleri kontrol etmek için de kadının cinsiyetinden istifade etmektedir. Recevi kadını sömürdüğü haddede kadın taraftarlığı yapmaktadır. Bunu göstermek için de örgütün önemli noktalarını kadınlara bıraktı. Halbuki şu anda Irak'ta bile Saddam kendi yakın akrabalarına ülkenin kilit noktalarını verince bu onun bir kudret ve güç

göstergesi değil, aksine zayıflık ve bitmişlik göstergesi olarak algılanmaktadır.

Recevi kadını özgürlüğe kavuşturmak adına kocasından üç talakla boşanmasını istiyordu. Daha sonra da onlara yücelmek istiyorlarsa kendi karısı olmaları gerektiğini söylüyordu. Cennete gitmenin de ancak bu yolla mümkün olabileceğini ima ediyordu. Sonra da hayali bir şahsiyet olan Cemal Bey'le evlenmeliydi ki rehberine güç toplansın ve güçleri kontrol altında tutabilsin.

Recevi zoraki başanma olayında sürekli Hz. Meryem'i örnek gösteriyordu.

Onun imtihandan başarıyla geçtiğini ifade ederek sürekli övüyordu. Hz. Meryem'le kendi göstermelik eşini aynı kefeye koyuyordu. Adeta bu Meryem'de o Meryem gibi bir imtihandan geçiyordu. Bazıları bu Meryem'in o Meryem'den bile üstün olduğuna inanıyordu.

Recevi boşanma olayını tevil etmek için bir çok ayetlerden istifade etmeye çalışıyordu. Recevi de kendini İsa yerine koyarak şöyle diyordu: “Herkim çocuklarını ve eşini benden çok severse o asla benden değildir. Haçını atıp ardından gelmeyen bana layık edegildir. Benim hakkımda şüphe etmeyenlere ne mutlu.”

Halbuki Hz. İsa Luka İncil’inde şöyle düyordu: “Bırakmayın kadınla erkekler birbirinden ayrı dursun.” (Luka, 9/10)

Meta İncil’i ise boşanma hakkında bir başka yerde şöyle diyor: “Ürdün nehrinin doğusundan Yahudilerin toprağıuan doğru yola çıktı. Etrafına bir grup insan toplandı ve onları eğitmeye koyuldu. Bazıları İsa’nın yanına gelerek O’na boşanmanın caiz olup olmadığını sordular İsa onlara şöyle cevap verdi: “Musa bu konuda ne diyor?”

Onlar: “Musa kocanın kendi karısını boşamasına izin vermiştir.” Dediler. Bunun üzerine Hz. İsa onlara şöyle dedi: “Musa katı kalpliliğinizin yüzünden size boşanma izni verdi yoksa bilin ki Allah yaratılışın ilk gününden beri insanı kadın ve erkek süretinde yaratmıştır. Bu yüzden erkek anne ve babasını terk ederek eşinin yanına gidiyor ve bu ikisi bir tek varlık haline geliyor. Yani onlar artık iki kişi değil, bir kişidirler. Birleşmişlerdir. Birbirinden ayrılmamaları gerekir.” (Meta 19/1-12, ve Luka 16/18)

Hz. İsa evinde kendine yine aynı soruyu soran havarilerine şöyle buyurdu: “Herkim eşini boşar ve başka biriyle evlenirse zina etmiş sayılır. Hakeza kadın da eşinden ayrılıp başka bir erkekle evlenirse zina etmiş sayılır.”

Hz. İsa bir başka yerde ise şöyle buyuruyor: “yalancı peygamberler ve mesihler meydana çıkacak ve öyle mucizeler sergileyeceklerdir ki mümkün

olsaydı Allah'ın seçkin kullarını bile saptırırlardı dikkatli olunuz ben sizleri şimdiden uyarıyorum.”

Recevi elbette daha çok İslam'dan kötü istifade etmeye çalışıyordu. Recevi özellikle Ahzap suresini 50. Ayetini sürekli ortaya koyuyor ve yaptığı işleri hep buna dayandırıyor. Ne diyordu bu ayet: “Mümin bir kadın kendini Peygamberine bağışlarsa ve Peygamber de isterse onunla evlenebilir bu Peygambere ait bir imtiyazdır. Diğer müminlere ait değil.”

Recevi bu ayetin ışığında ilginç yorumlar yapıyordu. Ona göre Allah Peygamber'e aşık, bu yüzden Allah peygamberine özel bir imtiyaz verdi. Herhangi bir kadın güya Allah'a ulaşmak istiyorsa eşini ve çocuklarını bırakarak peygambere varmalıydı. Peygamber vasıtasıyla Allah'a ulaşabilirdi. Bugün de Recevi kendini Allah'ın seçkin bir kulu ve hücceti kabul ediyor.

Dolayısıyla kurtuluşa ermek isteyen her kadın kendini Recevi'ye bağışlamalıydı. Örgüt içindeki satılmış alimler de bu ayeti Recevi'nin istediği yönde tefsir ediyorlardı. Halbuki Humeyni bile bu işi yapmadı. kendini asla yüceltmedi. Humeyni sadece düşmanlarının malının, canının helal olduğunu söyledi. Humeyni dünyaca tanınan bir dini önderdi. Büyük bir güce ve kudrete sahipti. Ama asla gücünü ve kudretini kötüye kullanmadı. Zorla evlilik veya boşanma emrini vermedi. Kadınların kurtuluş macerasını kendisine bağlamadı. Acaba Humeyni bunları bilmiyor muydu? Ama Recevi neden bunları

yapıyor? Recevi Felak süresini de kendine yorumluyordu. Recevi bu surenin tefsirinde şöyle diyordu: “kadınlar Allah’ın salih kullarını doğru yoldan saptıran ve onları büyüleyen şeytanlar gibidir.”

Böylece felak süresini tefsir ve manasını da öğrenmiş olduk. Bütün aydın insanlar ve topluluklar da bilmektedir ki diktatörler sürekli Allah, din ve halk hususunda sürekli kötü niyetli olmuşlardır. Onlar için hakimiyet yolunda hey şey meşrudur. Recevi bunları yaparken kadın ve erkeğin rızayetine olması gerektiğini adeta unuttuyordu. Bu boşanma işinde büyük bir çoğunluk hoşnutsuzluk ve rahatsızlıklarını belli ediyorlardı.

Recevi bir defa olsun hiç bir tehlike olmaksızın herkese soru sorma özgürlüğünü tanımış olsaydı şüphesiz ki hemen şu sorularla karşılaşacaktı:

1- neden Allah-u Teala daha önceki peygamberlere de bu imtiyazı vermedi? Onlar Allah’ın elçisi değiller miydi? Gerekli salahiyete ve liyakate sahip değiller miydi? Onlar da bir grup kadını kendine ve Allah’a bağlayamaz mıydı? Halbuki Hz. İsa Allah’a ulaştırmak için bir tek kadını bile kendine bağlamadı.

2- Neden Allah’u Teala kadının kurtuluşu için bu imtiyazı daha önceki peygamberlere vermedi?

3-Acaba önceki peygamberler veya kadınlar bu selahiyet ve liyakatı sahip değiller miydi?

4-Acaba Allah’ın daha önceki peygamberleri veya kadınları haşa unuttuğunu mu zannediyorsunuz?

Sizler de bunun Allah'ın mutlak kudretiyle uyuşmadığın çok iyi biliyorsunuz.

5- Farzedelim ki Allah-u Teala unutmadı da bir takım deliller yüzünden peygamberlerini veya kadınları buna layık ve salahiyyetli görmedi. Ama yine de bu zaruriyyet cahiliye döneminde daha çok ve gerekli bir konumda değil miydi?

6- acaba Allah-u Teala Hz. Muhammed dışında bir tek kişiyi dahi bu işe layık ve salahiyyetli olarak kabul etmedi mi?

7-Allah-u Teala nasıl olur da diğer peygamberlere bu hak ve imtiyazı vermediği halde Recevi'ye vermiş olsun. Halbuki bizzat Recevi'nin istidlalde bulunduğu ayet bile bu imtiyaz'ın peygambere özgü olduğunu söylemiyor mu?

8-Eğer bu hüküm Peygamberden sonra diğer insanlar içinde geçerliyse o halde Recevi neden bunu kendine mahsus kılıyor?

9-Acaba Recevi kendini Peygamberle aynı makamda mı görüyor? Yoksa Allah'ın kendine bu hakkı verdiğini mi iddia ediyor?

10-Recevi'nin dediği gibi kadınların tek kurtuluş yolu kendisiyle evlenmekse o halde yeryüzünde evlenecek başka bir İnsan göremezsiniz çünkü böylece kurtuluşa ermek isteyen bütün kadınlar Recevi'nin kapısına gitmek isteyecektir. Bu olay hem insanlığa, hem tekammüle ve neticede bütün ilahi dinlere aykırı bir durumdur.

Recevi Eşi Meryem'i örnek göstererek kurtuluşa ermek isteyen kadınların kendisiyle evlendikleri takdirde ne kadar çabuk yüceleceklerini göstermeye çalışmaktadır. Meryem'in resmini büyük paralar harcayarak dünyanın dört bir köşesini göndermektedir.

Eskiden bazı zalim İmparatorlar kendi arzusu ve hevesleri için bir tek kadın aşkına bütün bir şehri yakmışlardır. Bu imparatorlar dahi siyaset meydanlarında kadınlarla bu kadar oynamamış ve kendi ideolojisi yolunda istifade etmeye çalışmamıştır. Hatta peygamberin bazı hanımları dahi Recevi'nin bahsettiği bu yücelişe tümüyle erişememiştir. Peygamber'in eşleri evlendikten sonra ideolojik bir yükseliş kaydedememiştir. Dolayısıyla Peygamberin yerine de geçememişlerdir. Hatta Peygamber'in sadece bir kaç hanımı çok iyi tanınmıştır. Hatta bizzat Peygamber'in bir hanımı yüceliş şöyle dursun Cemel savaşına sebep olmuştur.

Recevi'nin Beni Sadr'ın kızı Fıruze ile evliliği tümüyle siyasi bir evlilikdir. Ama arkadaşının hanımı Meryemle evliliği tümüyle ferdi ve aşka dayalı bir evlilikti. Bu son zamanlarda Recevi'nin ortaya attığı genel boşanma ve evlilikler ise bundan daha karışık ve içinden çıkılmaz bir hal arz etmektedir. Birinci nedeni güçleri korumak ve kontrol etmektir. Şunu unutmamak gerekir ki bir evlilik her ne hedefle yapılmışsa yapılmış olsun mutlaka bu hedeflerin perde arkasında başka bir takım niyetler gizlidir.

Recevi evlerdeki bütün ailevi resimleri toplattı ve yok etti. Recevi eşine ihanet eden ve kendisiyle evlenen bütün kadınlara rütbe vererek ödüllendirdi ve hepsine kutlama ve tebrik kartı gönderdi Recevi Daha sonra evlerin etrafını tel örgülerle örerek askeri kaleler haline getirdi. Bu bloklardan birini korkunç bir zindan'a çevirdi. Böylece özel ve ailevi yaşamdan diğer efsanelerden bir efsane haline geldi.

Recevi'ye aşık olmak isteyen herkes önce Meryem'e ve Allah'a aşık olmak isteyen de önce Recevi'ye aşık olmalıydı. Recevi'ye göre herkes yeniden rehber ile Meryem'den doğmalıydı. Onların annelerinden doğmasının bir değeri yoktur.

Recevi'nin devrimci ve insancıl komutanlarından biri sadece eşini boşamadığı için örgütün korkunç zindanlarına atıldı. Recevi herkesin geçmişini unutmasını istiyordu. Çünkü ona göre insanın geçmişi devrimci olmaya engeldi. Zaten receviye göre bütün taraftarları daha önce cinsiyet mezarlığında bulunduğundan gerçek manada bir muvahid olmamamışlardı. Dolayısıyla eskiyi hatırlamak haramdı.

Örgüt İçi Baskılar

Recevi kendi taraflarından sahip oldukları herşeyi istiyordu. Annenin çocuğuna duyduğu ilgi ve alakayı bile kabul etmiyordu. Bunların hepsini yeni ideolojiye aykırı görüyordu. Receviye göre bağımsızlık düşüncesinde olan bir insan tehlikeli bir insandır.

Recevi bu konularda kendine karşı çıkanlara karşı güç kullanmaya başlamıştı. Recevi'nin yeni keşif ve formüllerine karşı çıkanlar devrimci olamazlardı. Dolayısıyla ya susmalı ya da susturulmalıydı. Recevi'nin etrafında falanjist güçler muhalefet eden herkesin idam hükmünü veriyorlardı. bu falanjistler en yakın arkadaşlarını dahi en küçük bir itiraz halinde idam etmeye hazır idiler. Bu falanjistler fazla insancıl davranıyor diye Recevi'yi bile eleştiriyorlardı. Recevi'nin bu falanjist güçleri yetmiş yaşındaki bir adamı bile zorla ve baskıyla karısından ayırmışlardır. Recevi'nin kamusunda itiraz'ın manası yoktur herkes mutlak bir itaat içinde olmalıydı. İtiraz ederler devrimci olmamış kişilerdi.

Devrimci olabilmesi içinde ideolojik ateşte yanmalıydı. İşte bu ateşi yakanlar Recevi'yi bile merhametli ve pasif kabul eden falanjistlerdi. Falanjistler en küçük bir itiraz sesi duyduğunda hemen idam sehpasını kuruyorlardı. Burada verilen idam kararlarına itiraz etmek de aynı suça iştirak anlamını taşıyordu. Yani bu örgütte her türlü itirazın tek cezası idamdı.

Fişlemek

Günümüzde güçleri kontrol etmenin en büyük yardımcı etkenin fişlemek olduğu artık herkesçe bilinmektedir. Özellikle günümüzde diktatörler muhaliflerini fişleyerek güçlerini kontrol etmeyi başarmaktadırlar.

Recevi'nin örgütü son 15 yıl içinde bir çok muhalif sesle karşıkarşıya kaldı. Muhalifler sırlarını ifşa ediyorlardı. Öteyandan örgüt de fişlemek konusunda bu süre zarfında büyük tecrübeler elde edildi. Bu konuda elde ettiği tecrübeler dünyanın hiç bir casusluk teşkilatında dahi elde edilememiş tecrübelerdir.

Çünkü örgüt elemanları mutlak bir güvenle örgüte girmekte, uzmanca çalışmakta ve bir arada yaşamaktadır. Örgüt, devrim, güven, sadakat, fedakarlık ve din maskesi altında taraftarlarının

derununa girmekte en küçük ve hassas meselelerini dahi yazıya dökmektedir. Recevi örgüt üyelerine diyor ki: “asla çelişki taşımamanız gerekir. İçinizde olan her şeyi dışa dökün ve kendiniz boğmayın, kitlemeyin ve yücelişinize engel olmayın. Geçmişte işlediğiniz bütün günahları rehberinize teslim ediniz.

Böylece örgüt üyeleri bütün sorunlarını bu çelişkiyi taşımaktan ve sırlarını ifşa etmekten kaynaklandığını zannediyor. Dolayısıyla Mücahitler sürekli kendini eleştirmekte ve çelişkilerini rehberine teslim ederek cesaretini isbatlamaktadır. Bunu için de bütün geçmişini en ince detayına kadar yazıp sorumlulara takdim etmektedir. Bu konuda en güzel yazan kimsenin mektubu herkesin toplandığı bir esnada okunmakta, övülmekte ve diğerleri de teşvik edilmektedir. Mücahitler örgüte mutlak bir şekilde güvendiği halde örgüt asla Mücahitlere güvenmemektedir. Örgüt bu dosyaları bir kafes gibi örmekte ve o şahsı bu kafeste zorla tutmaktadır. Örgüt bütün üyelerinin inançlarına kadar kontrol etmekte ve aşağılamaktadır.

Örgüt, itirafları asla sözlü kabul etmemektedir. Herkes yaptığı bütün günahları ve hataları yazılı olarak örgüte bildirmek zorundadır. Bunu yapmadığı takdirde de sözde o insan yücelemecek ve rehberine layık bir insan olmayacaktır. Dolayısıyla da Allaha ulaşamayacak ve cenneti göremeyecektir. Recevi bu dosyaları özenle saklamakta ve herhangi bir sebeple örgütle ilişkisini kesen kimselerin kendi eliyle yazdığı

tüm sırlarını radyo ve bültenlerinde tüm dünyaya duyurmaktadırlar.

Nitekim Mücahitlerden birisi İran’da iken yaşlı bir kadınla cinsel ilişki kurduğunu örgüte itirafta bulunmuştu. Sözde bunu itiraf edince çelişkiden kurtulacak, yücecek ve kurtuluşa erecekti. Ama ne yazık ki bu beklemediklerin hiç birisi olmadı. Aksine örgütten ayrılınca örgüt hemen bu sırrını ifşa ederek onu insanlar arasına çıkamaz bir duruma getirdi. Örgüt, özellikle önde gelenlere ve sayılır şahsiyetlere bu konuda daha çok sıkıcı davranıyor ve onlardan en gizli sırlarını elde etmeye çalışıyordu. Adeta örgüt bu insanların belli bir müddet sonra muhalefet edeceğini ve kopacağını tahmin etmektedir.

Recevi örgütten ayrılanların tüm sırlarını ifşa ettikten sonra onları zindanlara attırmaktadır. Zindana atmasının gerekçesi olarak da onlara şöyle demektedir: “Biz senin tüm bilgilerinin yok olmasını istiyoruz. Bizden ayrıldığın için artık düşman saflarındasın. Düşmanın senin bilginden istifade etmesi bize darbe vurur ve bizden kan alır.”Recevi bir müddet zindanda tuttuğu muhaliflerini bir daha örgüte almamaktadır. Çünkü bunların gittikçe daha direneceğini ve muhalefet edeceğini bilmektedir. Dolayısıyla da o şahsı düşmana satmayı tercih etmektedirler. Bu şahsın önce batıya gitmesine engel olarak onu maddi ve manevi yönden yıpratmaktadırlar. Sonra da Irak ve Türkiye üzerinden İran’a satmaktadırlar. Yani sürgünde teslim olmaktan

başka çaresi kalmayan muhalifler ya rejime teslim olmakta veya büyük bir pişmanlıkla örgüte geri dönmektedirler.

Örgüt, bu fişleme işini ve itiraf almayı özellikle insanların ruhi dengesinin bozulduğu ve kendine güveni kaybettiği zamanlarda yapmaktadır. Örneğin, 1989 yılındaki büyük yenilginin ardından ve boşanma olayının hemen ardından insanları fişlemeye ve onlardan itiraflar almaya başladılar.

1991 yılında Beni de Türkiye'ye sürgün etmek istediler. Benden örgütün sıralarını irşad etmeyeceğime dahil söz almak istiyorlardı. Ben kendilerine ne yazarlarsa imzalayacağımı söyledim. Komutan olan bir kadın bana kızarak itiraflarımı bizzat yazmamı istedi. İtiraflarımı yazdıktan sonra kendisine verdim. İtiraflarımı okuduktan sonra hemen bana geri verdi ve, "sen oldukça güzel yazabilen bir insansın seni çok iyi tanıyorum. Bundan daha iyisini yazabilirsin. Bu yazdıkların ruhsuz ve kupkuru şeyler. Daha güzel şeyler yazman gerekir."dedi.

O doğru söylüyordu. Ben o kağıdı yırtarak yeniden yazmaya başladım. Uzun uzun yazdığım o hurafeler sayesinde komutanın emriyle cehennemden kurtuldum. Bu da gösteriyor ki örgüt sıradan itirafları bile kabul etmemektedir.

Nitekim Ankara'da Örgütle çalışmak istemediğimi söyleyince hemen bana bağırarak şöyle dediler: "Seninle ilgili elimizde bir sürü dosya var. geçmişini

bir hatırlasana, bütün yaptıklarını herkese anlatırız, bizimle çalışmaktan başka çaren yok.”

Onlar doğru söylüyorlardı. Ellerinde o kadar itiraflarım ve geçmişimle ilgili bilgiler vardı ki o sürgünde kaçabileceğim bir yer ve bulabileceğim bir çare de yoktu. Kendime bir yol tercih etmeliydim. Ya mutfak köpeği gibi bir kemik parçasını bekleyecektim, ya da avcıların kurşusunun korkusundan çöllere düşecektim. Benim için hazırlanan dosyalara harcanan paralarla yeni bir insan kazanabilirlerdi. Örgüt artık eski örgüt değildir. Sadece muhaliflerden itiraf istenmemektedir. Örgüt her türlü fırsat ve hilelerle sürgündekileri dahi tuzağa düşürmeye çalışmaktadır. Örgüt’ün şahıslar aleyhine düzenlediği dosyalar iki çeşitti:

1-İdam sözleşmesi: Bu sözleşmeyi Örgüte girerken imzalatıyorlar Bu sözleşmeye göre Örgütten ayrılanın hükmü idamdır.

2- Yemin sözleşmesi:Bu sözleşmeyi de örgütün merkez şura üyeleri imzalamaktadır. Ama daha sonraları bu sözleşmeyi herkese imzalatıldılar. Herkes ölünceye kadar Mesud ve Recevi ile birlikte olacağına dair yemin etmek zorundaydı. Recevi 1991 son baharında Meryem’in de hazır bulunduğu toplantıda yaptığı konuşmayla zindandaki muhaliflerini bile çok yakın bir gelecekte zafere kavuşacağına inandırmıştı. Dolayısıyla herkes bu yemin sözleşmesini imzalamıştı. Elbette Recevi bu sözleşmeyi de sonradan ayrılacakların aleyhine kullanmaktaydı.

Recevi sözde halk düşmanlarını İfşa edecek ve onlara imzaladıkları bu sözleşmeyi hatırlatacaktı.

ŞAŞKINLAR

Genelde örgütçü insanlar baskı karşısında üç gruba ayrılır. Birinci grup başındaki diktatöre sıkı sıkıya bağlanır ve onun her dediklerini gözü kapalı kabul eder. İkinci grup ise maddi menfaatleri için direnmez ve uyuşmaya çalışır. Üçüncü grup ise Mevcut şartlarla uyuşmaz ve içten kendini kemirerek bir çok ruhi hastalıklara düşer olur.

İşte Recevi bu üçüncü grubu bize getirmek için elindeki bütün imkanları seferber etmiştir. Bu grubun içinde şaşkın şaşkın yaşayan bir çok insan vardır. Bunlar ne yapacaklarını bilememektedir. Özgürlüğü herşeyden çok sevmektedirler. Karşılarında sürekli şehitlerin kanını görmektedirler. Bu kanlara sırt çeviremezler. Bir yandan da Örgütteki pislikleri görünce ne yapacağını bilmez bir hale düşmektedirler. İşte Recevi imzalattığı sözleşmeler ve hazırladığı dosyalarla bu grubu örgütte tutmaya çalışmaktadır. Diktatörler başa geçince dinden istifade etmenin yollarına başvurmaktadırlar bu yolda her türlü işkence ve baskıyı caiz görmektedirler. Özellikle dindar

geçinen diktatörler başa geçer geçmez hemen muhaliflerine işkence ederek onları ortadan kaldırmaya çalışmaktadır.

Ama Örgüt bir halk ve ülkeye sahip olmadığı için aletlerle işkence etmemektedir. Örgüt kendini reklam etmek için fiziki işkencelere baş vurmamaktadır. Bir sistem ve ideolojiden ayrılanların genelde itaatkar ve sakin olacağını çok iyi biliyorlar. Böyle insanlar zihni açıdan dilenmezler. Fiziki işkenceyle faal ve itaatkar güçler üretilemez. İşkence edilen bir insan ya bir kahraman olur veya en azından bir müddet muhalefete kavuşur.

Ortada kalan şaşkın kimselere ruhsal işkence edilerek ruhi güçlerinin ortadan kaldırılması için çalışıyorlardı. Örgüt fiziki işkenceyi, dövme ve sövmeyi muhaliflerini korkutmak ve onları sindirmek için uyguluyordu. Ama ruhsal işkence daha çok şaşkın kimselere uygulanmaktadır. Böylece örgütten ayrılmaları engellenmeye çalışılmaktadır. Humeyni bile sadece insanları suç işlediklerinde işkenceye tabii tutuyordu. Ama Recevi hiç suç işlememiş kimseleri dahi işkence etmektedir. Recevi boşanmaya yanaşmayanları bizzat eşleri vasıtasıyla ruhsal işkenceye tabii tutuyordu. Örgütten ayrılmak isteyenler ölüm veya hayatı tercih edenler gibidir. Herkes Örgütten ayrılmanın en az cezasının idam olduğunu herkes bilmektedir. Örgütte kaldığı takdirde ise asla muhalefet etmemelidir. Recevi'nin tüm dediklerini gözleri kapalı kabullenmeli ve sesini

çıkarmamalıdır. Bu tercih insan için oldukça zor ve ağır bir tercihtir. İdamı göze almayanlar ömür boyu bir çelişki içinde yaşamakta ve içten içe kendini kemirmektedir. Bir çok ruhsal ve sinirsel hastalıklara düçar olmaktadır.

Örgüt büyük bir ustalıkla bu baskı ve işkencelerin bile onların islahı için olduğunu iddia etmektedir. Sözde onları devrimci tutabilmek için işkence etmek zorunda kalmışlardır. Yoksa devrimin işkence etmeye ihtiyacı yok ki? İşkenceyi düşmanından bilgi almak isteyen anti-devrimci insanlar yapar. Bu yüzden Recevi ve işkenceci adamları yaptıkları işkencelere asla işkence dememektedir. Onlara göre bu bir tür askıdır ve bu baskı da onların islahı ve menfaati gereğidir. İşkenceyi sadece hakim sınıf ve devrim düşmanları yapar. Örgütten ayrılmak isteyenlere Recevi'nin falanjistleri neden işkence etsin ki? Sanki onların örgütten sakladıkları bir sırları mı var ki ondan bilgi edilmeye çalışılsın? Çünkü işkence sadece bilgi almak için yapılır ki örgütün buna hiç ihtiyacı yoktur. Ayrıca örgütten ayrılmak isteyenler işkence karşısında gelip de teslim olurlar mı? Bunlar can-u gönülden çalışabilirler mi? Asla! O halde Recevi asla işkence etmez. İşkence eden Humeyni'dir!...

Bütün bu yalanların hiç birine inandıramadılar. Çünkü Recevi örgütten ayrılanlara fiziki işkenceden daha çok ruhsal işkence yapıyordu. Bir devrimciyi siz ölümle korkutamazsınız. Onu asla ölüm ve işkenceyle inançlarından ve davasından koparamazsınız.

Ama bir devrimciyi sevgilisini elinden alarak işkencelerin en kötüsüne tabi tutabilirsiniz. Bir devrimciyi sevdiği eş ve çocuklarından ayırarak inzivaya itebilirsiniz. Bir çok ruhsal ve sinirsel hastalıklara düçar kılabilirsiniz. Bütün bunların ardından hiç işkence etmediğinizi de iddia edebilirsiniz. Çünkü ortada fiziki bir işkence izi ve darbesi de yok.

ÖRGÜTTEN AYRILANLAR

Örgütten ayrılan insanlar başkalarına ibret olacak bir şekilde cezalandırılmaktaydı. Böylece herkes kendi hesabını yapmalıydı. Gerçi örgütten ayrılmanın cezası idam değildi. Ama idamdan daha kötüydü. Örgütten ayrılan insan bir çok zorluklarla karşılaşılıyordu. Receviye göre Örgütten ayrılanlar devrime hiçbir katkısı olmayanlardır. Recevi'nin kıymetini bilmeyen nankörlerdir. Ama yine de Recevi'nin af ve rahmet kapısı açıktır. Örgüte geri döndüğü takdirde Recevi'nin afına ve merhametine uğrayacaktı.

Örgütten ayrılan insan için başlıca dört alternatif vardır.

- 1-Yeniden örgüte dönüş
- 2-İran rejimine sığınmak
- 3-Felaket ve alçaklık
- 4-Mukavemet ve savunma

Örgüt her dört grub içinde kendini hazırlamış durumdadır. Bunlara karşı nasıl davranması gerektiğini önceden belirlemiştir. Örgütten ayrılmak adeta insanın en kokunç akibeti konumundadır. Örgütten ayrılanlar ruhsal bir baskı ile karşı karşıya kalmaktadır. Ruhi bir depresyon içine girmektedir. Böylece örgütten ayrılmanın cezası karşısında hiç kimse ayrılmaya cesaret edememektedir.

Recevi'ye göre örgütten ayrılan herkes hızla bozulmakta ve aşağılık bir hayata düşer kalmaktadır. Çünkü Receviye göre Örgüt canlı bir organizma konumundadır. Bu canlı organizmadan ayrılan herkes süratle bozulmaya ve çürümeye doğru gitmektedir. Özellikle de örgüte Iraktaki esaret hayatından kurtulmak için katılanlar Recevi'nin bu konudaki canlı şahitleri gibiydi. Onlar daha sonra uyum sağlayamadığı için örgütten ayrılınca tam bir başı boşluk ve sayısız sorunlarla karşı karşıya kaldılar.

Örgüt şüphesiz ki dağılmamak için hertürlü önlemi almaktaydı. Bu örgüte karşı çıkanlar ve direnenlerde şüphesiz ki sıradan insanlar değildi. Günlerce gördükleri işkence, zindan, dayak hakaret, baskı açlık sürgün ve Rehin alınmalarına rağmen direndiler tüm güçlere hayır dediler ve hepsinin karşısında dimdik durdular. Özellikle de bütün bu baskıların nedeni olan

Recevi'ye karşı örnek bir direniş sergilediler. Onlar kendi problemlerini hallettikleri gibi başkalarının problemleriyle de ilgilenerek bir direniş örneği oldular.

Recevi de örgütten ayrılanları lekelemek için onları cinsiyet hastası göstermeye çalışıyordu. Recevi herkese şöyle diyordu: “Bizimle olmayan herkes bizim düşmanımızdır.” Halbuki Peygamberler bile insanlara şöyle buyuruyordu: “Bizim düşmanımız olmayan herkes bizdendir.”

Recevi Örgütten ayrılanların eşine ve yakınlarına baskı yaparak onları bizzat ölüme ve idama mahkum ettiriyordu. Örgütten ayrılanlar büyük bir baskı altında zindana atılıyor ve zorla çalıştırılıyordu. Bu örgüt zindanlarında korkunç işkenceler vardı. İnsanları kablolarla dövüyorlardı. Zindanda kalanlara yemek bile vermiyorlardı. Tövbe etmeyenler her an Sürgüne ve oradan da İran rejimine teslim edilebilirdi. Nitekim 60 yakın insan önce sürgüne oradan da rejime teslim edildi. Ben sadece, cinsiyet döneminin çelişkisi değil üstünlük taslama çelişkisidir.” dediğim için zindana atıldım Halbuki ben rehberle ilgili bir şey söylemememiştım. Ama onlar hemen bu sözümü rehberle atfederek içeri attılar. Çünkü Receviye göre insanlığın en büyük çelişkisi cinsiyet çelişkisiydi ve recevi bu çelişkiyi hallederek yani genel boşanma emrini vererek bütün insanları kurtuluşa erdirmişti.

Örgüt yükselen muhalefet sesleri karşısında Debes ve Serdar adında iki zindan yaptırdı. Daha önce de

Eşref karargahında dört bloklu bir zindan yaptırılmıştı. Bu zindanların en korkuncu ise daha önce ailelerin yaşadığı H blokundaki zindandı. Bu zindanlardan kaçmak mümkün değildi. Yüksek duvarları, tel örgüleri, elektronik gözcüleri silahlı koruyucuları ve bir çok tabii engelleri vardı.

Bir çok gardiyan bu zindanlardaki işkenceleri görünce dayanamarak intihar etmişlerdi. Örgütte bir çok özgür düşünceli insan bu işkencelere karşı çıkmaya başladı. Halbuki devrimci olan bir insan asla bu işkencelerle ve zindanlarla davasından döndürülemez. Örgüt Rumadi kamplarında veya Pakistan ve Türkiye gibi Ülkelerde bir çok insana sürgün hayatını yaşatmaktadır. Bu ülkelerde karargahları ve güçleri vardır. Sürgündeki insanları buralarda tutmaktadırlar. Recevi Saddam'la işbirliği yaparak Örgütten ayrılanları bu kampa sürmektedir.

Bu kamplardan kaçmamaları içinde elindeki tüm belgelere el koymaktadırlar. Buna rağmen kaçmaya çalışanlar Irak Rejimi tarafından casuluk iddiasıyla yakalanmakta ve Ebu-Garip Zindanlarında ölüme terkedilmektedir. Ürdün sınırından kaçmaya çalışanları da Ürdün polisi yakalayarak saddama teslim etmektedir.

Böylece yeniden Cehennem kadar sıcak açlık kamplarına geri döndürülmektedir. 1991 yılında bazı solcu gruplar Kendi parasıyla sürgündeki kimseleri Avrupa ülkelerine göndermek isteyince Recevi hemen Rejim'e ihbar ederek onlara engel oldu. Burada

ölümle pençeleştikten sonra da Ankara'ya sürgün edilmektedir.

1992 yılında Ankara'da sürgün edilen bir çok insan gördüm ki hepsinin gözlerinden kin ve nefret Okunuyordu. Örgüt Ankaraya gelen bu Sürgün insanlara asla ilgi göstermiyordu. Açlıktan ve yorgunluktan ölmek üzere olan bu insanlar mecbur kalarak yeniden Ankara'daki örgüt encümenine gidiyor ve yardım dileniyordu. Çünkü UN teşkilatı Ankaraya yeni gelen kimselere yardım etmiyordu. Sadece uzun süreden beri Ankara'da yaşayanlara yardım ediyordu.

Yaşlı bir kadın Mücahit vardı. Irak'dan gelen Sürgün insanlarla birlikte park'da yatıyordu. Burada yatan Örgüt üyelerinin Elmas gibi değerli insanlar olduğunu söylüyordu. Bunları neden bütün bu belalara düşer kaldığını sorgulamak istiyordu.

Recevi Örgüt üyelerini bu kadar Sıkarak onları yeniden Örgüte döndürmeye çalışıyordu. Ama hiçbir insan bunca sıkıntıdan sonra Örgüte dönmek istemiyordu. Ankara'da polisler başkentte toplanmamaları için onları değişik şehirlere gönderiyordu. En küçük bir yanlışlık yapanları dövüyor, nezarete atıyordu.

Polisler kimsesiz kadınlara tecavüz ediyor onlardan rüşvet alıyordu. Sürgündeki bu insanlar parklarda yatıyor pazarlarda ve çöplerde yiyecek topluyorlardı. Ve gerçekten Recevi'nin dediği gibi bu insanlar bir yandan daha kötü bir akibete düşer olmuşlardı.

Örgütten ayrılanlar için Sürgün adeta bir sırat köprüsüydü. Herkes bu Cehennemden kurtulmaya çalışıyordu. Elinde silah varken bu insanları teşvik edenler, şimdi aşağılıyor ve tahkir ediyordu. Bütün casusluk teşkilatları ve istihbarat birimleri sürekli Örgütten ayrılanları sorguluyor, bilgi almaya çalışıyorlardı. Elbette bunların çoğu gerçekten bilgiye muhtaç değildi. Onlar sadece bu insanları ezmek, aşalamak istiyordu.

REHİNE TUTMAK

Örgüt tüm güçlerini ideolojik açıdan rehin tutmuştur . 1988 yılından itibaren bu rehin tutma işi zorla yapıldı. Önce çocuklar rehin tutuldu. Daha sonra

da eşler örgüt sadece verdiği sahte sözlerle bir çok insanı kendisiyle çalışmaya zorlamaktadır. Örgüt'ten ayrılmak isteyenlerin eşini ve çocuklarını rehin alarak bu ayrılışa engel olmaya çalışmaktadır. 1992 yılında çocuğumu rehin alarak bana da eziyet ettiler.

Her ne kadar çalıştıysam da asla çocuğuma kavuşamadım. Örgüt bunun karşısında benim evli olduğumu ve hatta çocuğumun olduğunu bile inkar etti. Ben buna karşılık bütün Uluslararası kuruluşlara, Kızılhaç'a ve Türkiye ile İsveçteki insan hakları derneklerine, Almanya konsolosluğuna bu konuda bilgi verdim. Ama onların hepsi de kendi menfaatlerini düşünüyor ve asla sözlerime inanmıyorlardı. Almanya'ya gittikten sonra bile uzun bir süre o çocuğu kurtaramadım. Sürgünde olan İnsanların Örgüt aleyhine konuşması yasaktı. Konuşanlar şiddetle cezalandırılıyordu. Türkiye'deki bri çok şehirde Örgüt'ün cellatları silahlarıyla geziyor ve sadece Örgüt aleyhine konuşanları cezalandırılıyordu.

Bunun karşılığında da örgütten para alıyorlardı. Hatta örgüte katılmaya gelen bir çok kimse bile buradaki zulmu görünce hemen sorgulamış ve cevab aramıştı. Recevi'ye göre insan'ın hayvan kadar hakkı bile yoktur. Kendiliğinden hiçbir şeye sahip değildi. Recevi'ye göre insanın para sermaye, toprak, ev, eş, cisim, kan, ruh, cinsiyet, duygu, aşk vb. hiçbirşeye sahip olamazdı.

Aslında Recevi'ye göre belli bir sulta ve güç altında olan insanın yürüyebilecek ayakları bile olmamalıydı. Böyle bir insan yürümek istiyorsa mutlaka rehber ve önderinin ayakları ile yürümeliydi. Hatta yüzündeki bir sineği kovacak veya önündeki bir bardak suyu içecek eli bile olmamalı ki mutlak bir yoksulluk içinde her işinde rehber ihtiyaç duysun.

Recevi'ye göre insan demek iş, rütbe ve övgü demektir. Buradaki iş daha fazla üretim için çalışmak demek değildir. Buradaki iş de rütbe istemek içindir. Recevi'ye göre insan bir gecede insanlıktan çıkabilir ve kadın mutlaka kendini rehber admalıdır ki rütbesini koruyabilsin ve dolayısıyla da bir insan olarak kalabilsin. Böylece kurtuluşa erebilsin.

Recevi'ye göre insan mutlak doymalıdır. Çünkü insan aç kaldığı taktirde direnecektir.

Recevi'ye göre herkes her şeyini ifşa etmeli, itirafta bulunmalıdır. Aksi taktirde çelişki içinde yaşarsa insan güzel çalışamaz. Çok çalışamayınca da çok düşünecek ve neticede ise bir çok hususta tereddüt ve şekke düçar olur. Böyle bir insan ise lanetlenmeli, ezilmeli ve yok edilmelidir. Recevi örgütünde insanlar adeta Allah'a tapmak yerine rehber tapmaya ulaşmaktadır. Rehberperestlik insan tekamülünün son noktası olarak gösterilmektedir.

Velhasıl Recevi'ye göre insan sadece kendisine taptığı taktirde insan olarak kalacaktır. Kendisine tapmayan ve her şeyini rehber adamayan bir insan asla insan olamaz ve yokluğa mahkumdur.

Kendini Recevi'ye adamayan kadın da bir insan olduğu hasebiyle asla özgürlüğe erişemez ve cennet yüzü göremez.

Gelecek

Acaba Recevizim gelecekte iddia ettiği gibi İran'a barış ve istikrar getirebilecek midir? Acaba halka sınıfsız tevhide bir toplum modeli sunabilecek midir? İran'ı, bölgeyi ve daha sonra da dünyayı bir gül bahçesine çevirebilecek midir? Acaba bütün verdiği vaatlerini yerine getirebilecek midir? Acaba bütün bu saydığımız hata ve yanlışlıklardan dönerek tövbe edecek midir? Recevizim gelecekte kendi güçlerine bile tahammül edemeyecektir. Çünkü Recevi sürekli mutlak bir hükümeti arzulamaktadır. Recevi asla siyasi bir hakimiyetle yetinmez. Recevi aslında bütün dünyada söz sahibi olmak istemektedir. Bu yüzden Recevi'nin yeni keşifleri ve formülleri karşısında teslim olmayan hiç bir ülkeye tahammül edemeyecektir. İnsanın en doğal arzu ve isteklerine dhai tahammül edemeyen Recevi gelecekte de aynı şekilde hiç bir şeye göz yummayacaktır. Yeryüzünde bir çok insan kendisini mütevazı ve gösterişsiz bir

insan olarak lanse ederken güç elde ettiği zaman aynı durumu sürdürememiş ve mütevazi olamamışlardır.

Recevi de kendini bugün Alalh'ın bir hücceti saymakta ve diğer peygamberlerden üstün olduğunu iddia etmektedir. Bazen haşa Allah'tan bile öne geçmeye çalışmaktadır. Bütün insanların kalbinde yer etmesi gerektiğini ifade etmektedir. Dolayısıyla yarın başa geçince ne yapacağını kimse bilemez. Acaba insanların kalbinde mi yer edecek yoksa göklere mi uçacaktır?

Şunu da asla unutmamak gerekir ki dünyadaki tüm devrimler ilkelerinden el çekince bir süre sonra açlık ve perişanlık döneminde ilk önce kendi çocuklarını yemiş sonra da başkalarına yönelmiştir. Bütün ilahlar kontrolü kaybedince kendine tapanları suçlamıştır. Böylece ilahi aşktan aşağı inerek şeytani yola girmiştir. Ama unutmamak gerekir ki insanlar artık ekmek yerine din istemiyorlar. Fakir halk ekmek ve dinin farkına varmışlardır. Bugün artık insanlar özgürlük ve kurşunun anlamını da iyi biliyorlar ve bundan çok daha karmaşık olanlarını da bileceklerdir.